

ЮНАК

листопад ♦ november

1981

ПРИГАДКА ЩОДО ПЕРЕДПЛАТ ПЛАСТОВИХ ЖУРНАЛІВ

ПРИГАДУЄМО УСІМ НАШИМ ПЕРЕДПЛАТНИКАМ, що згідно з постановою, прийнятою на VII-их і потвердженою на VIII-их ЗБОРАХ КУПО, поодинокі КПСтаршини відповідають за кожнорічне переслання точних адрес і за збирання передплат за пластові журнали від свого членства.

Усі члени пластових станиць зобов'язані влатити передплати у своїх станицях до кінця лютого кожного року. Станичні референти пластових журналів пересилають зібрані влати на початку березня до своєї КПСтаршини, а КПСтаршини до 15 березня зобов'язані влатити загальну суму, відповідно до числа передплатників, яких вони подали на пересланих списках.

Цю нову систему збирання передплат впроваджено з думкою, щоб КПСтаршини мали евіденцію передплатників зі свого терену, а теж, щоб зменшити адміністративні кошти й виєлімінувати хронічних довжників.

ПОДБАЙМО УСІ ПРО СВОЄЧАСНЕ ВИКОНАННЯ ЦІЄЇ ПОСТАНОВИ, БО ДО ЦЬОГО ЗОБОВ'ЯЗАЛИСЬ У НАШОМУ ІМЕНІ УПОВНОВАЖЕНІ НАМИ ДЕЛЕГАТИ НА ЗБОРАХ КУПО.

Пластуні-самітники повинні пересилати належності за журнали до КПС, а нечлени Пласту вплачують передплати прямо до адміністрації.

Згідно з вищезгаданою постановою адміністрація має доручення здержати висилку журналів ТИМ, ЩО В НАЗНАЧЕНОМУ РЕЧЕНЦІ НЕ ВПЛАТЯТЬ ПЕРЕДПЛАТ.

ПРОСИМО УСІХ ДОКЛАСТИ СТАРАНЬ, ЩОБ ТОЧНИМ ВПЛАЧЕННЯМ ПЕРЕДПЛАТ І ДАТКАМИ НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД СКРІПИТИ ФІНАНСОВУ БАЗУ ПЛАСТОВОГО ВИДАВНИЦТВА.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПЛАСТОВОГО ВИДАВНИЦТВА

УВАГА! УВАГА!

Усіх тих, що насилають до "Юнака", "Готуйсь" і "Пл. Шлях" будьякі інформації та світлини чи дописи, дуже просимо подати повне ім'я та прізвище особи, що до неї стосується дана інформація, курінну приналежність, місце замешкання, дату, коли дана подія заіснувала тощо. Світлини просимо завжди підписати на звороті чи іншим способом зазначити до кого і чого вона відноситься.

Посилаючи світлини для поміщення, вибирайте чорно-білі та ті з кольорових, які мають чіткі контрасти.
Редакція

ПОМОЖІТЬ НАМ зробити "добре діло" і перешліть дарункову передплату

для зразкових, але незаможних юнаків та юначок, особливо з європейських та південно-американських країн. Вони бажали б дістати та читати «Юнака», але самі не можуть собі його передплатити.

Адміністрація

ПЛАСТОВА КРЕДИТИВКА в Торонті

на корисних умовах

- дає ПОЗИКИ та
- приймає ОЩАДНОСТІ.
- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.
- Урядові години:

вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,
2199 Bloor St. West, Toronto 21, Ont.
Phone: 769-9998

Пластуні і Пластунки в Торонті!
СКЛАДАЙТЕ
СВОЇ ОЩАДНОСТІ
у Пластовій Кредитівці!

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА "ЮНАКА" ВІД 1 СІЧНЯ 1981 р.:

КАНАДА — \$15.00, УСІ ІНШІ КРАЇНИ —
15.00 америнанських доларів.

Ціна одного прим. — \$1.50.

YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2199 Bloor St. West, Toronto, Ont. M6S 1N2, Canada Tel.: (416) 769-7855

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ YUNAK MAGAZINE 2199 Bloor St. West, Toronto, Ont. M6S 1N2, Canada

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Avenue, Babylon, N. Y. 11702, U.S.A.

SECOND CLASS REGISTRATION NUMBER 2185

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видає Головна Пластова Булава.

ЗМІСТ

2 Гутірка з Юними Друзями	Подруга Гребля
3 Андрей Шептицький — праведник світу	**
4 "Тихий марш" 1-го Листопада	Л. Ю.
Хвилина	Л. Зілінська
5 Концерт у царя	Д. Павличко
Дорогі Друзі!	С. Караванський
6 Сучасні визначні українці — Володимир	
Гординський	О. Кузьмович
Юліяна Осінчук — доктор музики	О. Кузьмович
7 Нова платівка — Євген Титла	О. Кузишин
8 ГПБ — Обіжник ч. 4 (ЮМПЗ — 1982)	
9 Ми зайняли Галич	Пл. сен. Б. М.
Перший Гетьманський Пластун-сноб — Ювілат!	**
10 Горобина	А. Мясніківський
11 Араб на Соколі	
13 Пластункам на вушко	
14 Успіхи молодих бандуристів в Австралії —	
"Кольорит"	**
15 Дещо з нашої хроніки — Гурток "Соловейки"	
Массей	**
16 Вечір "Юнака" в Ессендоні	Дм. Н.
17 День Українського Пласту на Оселі "Новий Сонік" Т.Г.	
19 Урядове оголошення	
20 Сторінка розваги	
21 Словогра ч. 6, "Плекайте мову..."	А. В-н
22 До нас пишуть...	
23 Спорт	
25 Хроніка	
27-28 Список датків на прес-фонд, Замість квітів на	
могили	

● На обкладинці: Митрополит Стефан Сулик передає групі пластунів і пластунок трофей збірної перемоги Пласту у 25-их плавацьких змаганнях.

● Ілюстратори цього числа: ст. пл. Нестор Микитин, пл. розв. Христя Юрчук.

Редагує колегія

Головний редактор:

пл. сен. Ольга Кузьмович

Члени редакційної колегії:

ст. пл. Роман Ващук

пл. розв. Андрій Винницький

пл. сен. Тоня Горохович

ст. пл. Олесь Кузишин

гетьман. сноб Всеволод Онишневич

пл. сен. Олександра Юзенів

пл. сен. Дора Горбачевська

пл. сен. Юрій Данилів

● Усі редакційні матеріали слід слати на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямками та вимогами юнацького віку читачів.

ЮНАК

ЛИСТОПАД 1981

Ч. 11 (216) РІК XIX

Інтернаціональне стандартно-серійне число,
0044-1384

ГУТІРКА З ЮНИМИ ДРУЗЬЯМИ ГАСЛО — "ЛЮБІМ БОГА, УКРАЇНУ І БЛИЖНІХ" У ЖИТТІ

"вічна любов, се велика посвята,
любов... що собою весь світ обійма."

Іван Франко

Дорогі Подруги і Друзі!

Наше фізичне здоров'я і духовний стан треба перевіряти. Здоров'я наше перевіряє лікар, а про свій духовний стан треба дбати самому. Дбаємо тоді, коли даємо самі собі відповіді на ось такі питання:

● Яке є відношення ваше до людей? Кого любите, а кого не любите, і чому? Що є основою вашої любови?

● Чи любите жертвувати і чи маєте в тому приємність? Жертвувати не тільки гроші, але свої приємності, час. В чому маєте більшу приємність — коли даєте, чи коли дістаєте?

● Чи знеохочуетесь, коли відразу не осягаєте бажаного, тратите терпеливість, не приносить вам радости праця для ближніх, для народу, посвята? Бракує витривалости, терпеливості, коли доводиться тяжко працювати для досягнення мети.

Відповіді на ці питання дають змогу побачити себе самого-самого, разом з цим оцінити власні почуття й роздуми, — коли вони позитивні — розвивати їх, а негативних позбавлятися.

Гасло, що його проголошено на цей рік — "Любим Бога, Україну і ближніх", — відноситься до всіх українців. Але пластуни воно зобов'язує найбільше і завжди. Бо воно висловлене Трьома головними обов'язками. Перевіряти свій духовний стан пластуни повинні повсякчасно, бо метода праці в Пласті полягає на самовихованні, на постійнім прямуюванні до досконалення свого характеру й поведінки.

Події в нашому народі, час, в якому живемо, дають нам спонуку до вияву цієї любови. Ось появились у пресі заклики допомагати політичним в'язням в Україні, їх родинам, зокрема родині Січко, що її проголосили "Родиною Року" через те, що арештовано батька й двох синів-студентів. Молодший — Володимир (йому 20 років!) — звернувся листом до студентів українців і цілого світу, щоб допомогли йому й братові закінчити студії, видістатися з

СССР. У своєму зверненні він інформує, як без підстави його видалили з університету (ніби за погані оцінки!). Він звертався до різних вищих властей, щоб перевірили справу, але влада твердила, що все зроблено законно. І просив Володимира, щоб його пустили до США на студії, але у відповідь — його арештували. Це значить, що його до кінця життя будуть переслідувати, якщо житиме в СССР.

В обороні Володимира, щоб засвідчити, що він успішний студент, зверталися до Леоніда Брежнєва студенти Київського університету, але пошта телеграму не доручила Брежнєву, відіслала до декана, а цей скликав студентів і пояснив, що Володимира видалили з університету за те, що його батьки і брат націоналісти, що батько й брат арештовані.

Події в Польщі, про які знаєте з телевізії та з радіо, змушують багатьох людей втікати з тієї країни. Бо коли б військо СССР окупувало Польщу, то комуністи жорстоко розправлялися з її населенням, зокрема з українцями. Тому ось сорок кілька молодих людей, вніхавши на туру до Риму, залишилися у Відні та хочуть прибути до Канади й США.

Щоб вони могли прибути до нас, треба їм придбати спонзорів, які б забезпечили їх мешканням, працею, моральною опікою. Крім того, для кожного імігранта Канадський Уряд вимагає готівкою 1500 доларів за поруки (щоо мати певність, що вони не будуть тягарем державі!). Отож, усі ми повинні виявити тут свою любов, дати відповідь вчиками на вгорі поставлені питання, а цим перевірити свій духовний стан.

Коли мова про допомогу дисидентам, то в кожній пластовій станиці є люди, які вам подадуть інформації, як це робити. Треба писати до арештованих, до їх родин, до урядів своїх держав, знайомитися з їх долею й знайомити інших, щоб доля арештованих всіх нас боліла, щоб не були ми байдужими до неї.

Допомогу втікачам з Польщі в Канаді веде окремий Іміграційний Комітет, в акцію включилася КПСтаршина Канади, а з тим багато нас — членів Пласту. Збираймо фонди, переконуймо знайомих, щоб стали спонзорами, організуймо збірні гурткові, курінні заробітки для зібрання фондів. Тут наш вклад буде вартісніший за матеріальні датки, бо поглибимо своє самовиховання, свою любов до Бога, України і ближніх, збагатимо себе духовно, бо душа наша буде діяльною, матимемо почуття своєї гідности. Скобі!

Подруга Гребля

Андрей Шептицький

— праведник світу

Коли, звичайно в листопаді, відзначаємо роковини смерті найбільшого приятеля Пласту Митрополита Андрея Шептицького, слід нам також знати, що від довгих років після закінчення 2-ої Світової Війни йдуть з різних сторін старання, щоб визнати Його Святою Людиною. На жаль, ті заходи у Ватикані йдуть дуже повільно, помимо переслухань та вичерпних зізнань різних людей, що зазнали чудесних діянь Голови Української Католицької Церкви.

ЛИСТОПАД

*Пожовкле листя, сіре небо
Осінній вітер. Листопад...
Ох, скільки споминів далеких
До нас вертається назад.*

*Був час і вітряний, і зимний,
І листя падало на шлях,
Та в душах нам світило сонце
І квіти нам цвіли в серцях.*

*О незабутній листопаде!
Пройдуть літа, пройдуть віки,
А ти стоятимеш над нами,
Як тінь Господньої руки!*

Роман Купчинський

Особливими свідками цих надзвичайних діл нашого Митрополита Андрея Шептицького були жиди, яких він так численно рятував від смерті з рук німецьких окупантів. Тому слухно тепер деякі з жидів, а особливо активний жидівський діяч Яків Сусленський впоминаються, щоб надати покійному Митрополитові за його шляхетні діла у відношенні до жидів признание Праведника Світу. Це надзвичайне ім'я надає спеціальна комісія Єрусалимського Інституту Пам'яті жертв нацизму і героїв опору "Яд Вашем" тим не-жидам, які рятували жидів у роки гітлеризму. За це клопочеться вже 19 років жидівський рабін доктор Д. Кагане, якого саме врятував від неминучої смерті Митрополит А. Шептицький, а таких, як рабін Кагане, було багато. Досі однак, як бачимо, того признание Митрополит не одержав через політичні причини, хоч з наказу Митрополита в церквах і в монастирях переховувало багато жидів, переважно дітей. Д. Кагане твердить, що завдяки тому врятувалося 300-400 жидівських дітей.

МОЛИТВА

*Чи на рідних полях,
Чи в чужій стороні.
Осінило чи ні
Святохрестнеє рам'я, —
Вам усім, хто поляг
За тризубовий стяг, —
Вічна пам'ять!*

*Ви, ким ведено бій,
Вірні Симон, Євген,
Ви, без ліку і ймен,
Ти, криштальний Олеже, —
Всіх вірити свій духовний стан.
Михаїле святини,
Божий стратеже!*

Олекса Стефанович

Був листопад 1947 р. в таборі українських переселенців в Авгзбурзі, Німеччина.

2-ий Курінь УПУ-ок ім. кн. Ольги мав збірку раненько о 7-й годині рано. Прийшли всі точно, хоч будильників не мали. Великий годинник на головному будинку табору — був один для нас усіх.

Зв'язкова подруга Євгенія Андрухович точно перевіряє і записує у свою чорну книжечку присутніх і оправданих. “Спочинь” — командує курінна.

“Дорогі юначки! Сьогодні 1 Листопада...” — говорить коротко, змістовно про 1 Листопада і заповідає, що для відзначення цієї події Курінь відбуде “Тихий марш”. Під час маршу не буде співу, не буде говорення. Всі мають в часі маршу перенестися думками в Україну, думати про тих, що боролись і боряться за волю її...

І ми пішли чистими вуличками сплячого, старинного баварського міста. Пусто, тихо. Черевики наші вистукують ритмічно. Ідемо передмістям і вневдовзі виходимо за місто. Ніхто не говорить... Проходимо поле і входимо в ліс.

Наказ “Розхід”! Сідаємо відпочити. Після короткого відпочинку — дістаємо доручення сплести смерековий вінок. Збираємо галуззя і вінок виходить пишній, великий. Може нам так тільки здається, тому що ми вклали в плетіння його стільки наших почувань і серця. Він буде висловом наших почувань до українських вояків...

Знову збірка і знову мовчазний марш з вінком до табору. В таборі вже рух, таборова площа заповнена людьми. Всі повертаються в нашу сторону і роблять дорогу. Підходимо до символічної могили в центрі табору й складаємо наш вінок. Співаємо гімн і розходимося.

Багато з нас глибоко переживали цей марш і зробили під час нього постанову, щоб у майбутньому жити й працювати для Батьківщини.

Л. Ю.

Досі не знаю, хто кого зустрів, чи я її, чи вона мене. Був літній день без людей, тільки комахи галасували й спішили кудись, як люди. Сонце пекло і навколо мене непокірно шелестіло скошене жито. І всі турботи мої ніби тяжлягли колосками мені під ноги.

На межі понад лісом привітали мене наймиліші квіти. Мабуть, домовились зарані. Сині волошки, ромен. Солодко пахнула материнка. Я згадала по довгому часі дівочі пісні й дитинство.

П'яна згадками і щедрим дурманом квітів, я сіла на межу і нараз відчула, що я вже не сама. Оглянулася, і справді. На білій ромашці всміхалась до мене щаслива хвилина.

Зовсім маленька. Вона хотіла знову так легко й нечутно покинути мене.

Я взяла її в долоні і тихим шепотом переконувала, що раз може винятково не спішити. Хвилина не хотіла, пручалась в долонях, як метелик. Я замкнула долоні, і тоді вона примирніла й стихла.

Якийсь час ми сиділи разом на межі. Але щаслива хвилина скоро почала морщитись і таяти в долонях. Прийшлося розкрити їх, подивитись. Як вона помарніла! Я майже не пізнала її. І квіти нараз вже не так пахнули мені, і колоски жита наїжились, як згублені турботи.

Я нишком поклала долоні на землю, і хвилина золотим жучком полетіла в траву. Добре, що я вчасно відпустила її, а то могла б її вже не зустріти.

Людмила Зілінська

“З пташиного словника”

КОНЦЕРТ У ЦАРЯ

Геніяльна українська співачка Соломія Крушельницька, гас-тролюючи в Петербурзі 1902 р., виступала в царському палаці. Микола II приймав її як італійку Меа і просив заспівати рідною мовою...

У царські позолочені покої
Зайшла, спокійна, горда і смутна,
А серце билось в несупокі.

Навіщо їй ця заля осяйна,
Де погляди сплітаються, як змії,
Чого шукать сюди прийшла вона?!

Співати будеш катові Росії
В його тяжких палатах, що стоять
На трудівничих костях, Соломіє!

Але йому ти мусиш нагадать,
Що не померла українська мова,
Засуджена до шибениць-розп'ять!

Для нього ти як синява зимова, —
Не жде він грому — полосни ножем
Нежданого, затаєного слова,

Спини пиху ненависти бичем,
Проткни його болотяні зіниці,
Де сластність вигинається вузем.

Тим усміхом, що має блискіт криці,
Упевненість чудової мети.
У недосяжність ранньої зірниці.

Нещадна будь, хай знає він, що ти
Не з краю бідолошного Ромеа,
Що хочеш ти не слави — тільки мсти,

Що Соломія ти, не пані Меа,
Що твій народ його рабом не став,
Що плазунові недоступна мова!

Перед тобою тужиться удав,
Та ти його вже посікти готова
Ясними гільйотинами октав...

Лунала пісня. Плакала діброва,
Колосся шелестіло на лані,
О кручу хвиля хлюпала дніпрова,

Ішли селом дівчата голосні,
Подільський гай озався солов'їно
До сонця, що вставало в даліні.

Немов серпанок, звуки піяніно
Зникали в саяві голосу. Дочка
Твоя співала-мстила, Україно!

(Дмитро Павличко, Хліб і стяг, В-во художньої літератури, Київ, 1968).

ДОРОГІ ДРУЗІ!

Мені дуже приємно сказати кілька слів на вашому святі і згадати той час, коли я сам був такий, як ви.

Коли ми стаємо дорослими, ми забуваємо, що, будиши дітьми, уміли орієнтуватися у житті не гірше від дорослих.

Досить згадати Володимира Половчака. Як чудово дитина у 12 років зорієнтувалася у складній ситуації життя!

І тому я звертаюся до вас сьогодні, як дорослий до дорослих, що їм належить перебра-ти турботи про долю України у майбутньому.

Мине яких 20-25 років і старше покоління покине цей світ, лишивши Вас репрезентувати український нарід, боронити наші історичні та культурні скарби, захищати честь України.

Ви уособлюєте цвіт України, цвіт української нації.

І щоб цей цвіт не зав'яв і не всох, заглушений бур'янами, для цього потрібно лише одне — національна єдність і співпраця.

Якби ми були єдині і згуртовані, ми могли б важити у світі далеко більше, ніж ми важимо.

Я знаю, що саме ПЛАСТ, СУМ і ОДУМ були ініціаторами співпраці українських молодечих організацій у справі оборони українських політ'язнів і в справі святкування національних свят.

Саме в цій співпраці я бачу запоруку відродження української нації.

Доведімо ж, що українці можуть і вміють єднатися!

Доведімо, що в наших серцях б'ється кров Шевченка, Франка, Петлюри, Коновальця, Шухевича, кров революонерів-патріотів, кров державників-самостійників!

Хай же ніколи не слабне дружба і співпраця українських молодечих організацій!

Хай стане вона нашим дороговказом на все життя!

Хай живе ідея єдності і співпраці усіх українських патріотів!

Хай живе національне відродження України!

Слава Україні!

Привітання Святослава Караванського учасникам таборів на оселі "Новий Сокіл" влітку 1981 року під час святкування "Дня Пласту".

СУЧАСНІ ВИЗНАЧЕННЯ УКРАЇНЦІ

Д-р Володимир Гординський

У червні ц. р. Американська Асоціація Клінічної Хемії іменувала "Хеміком року" д-ра Володимира Гординського, дійсного члена Американської Академії Клінічної Хемії за його професійні та наукові досягнення. Та церемонія відбулася у Світовому Торговельному Центрі в присутності найближчої родини д-ра Гординського та представників наукових істейових установ.

Хемія

Володимир Гординський студіював у Львівському, Віденському та Мюнхенському університетах і добув докторат з біохемії в Українському Вільному Університеті в Мюнхені. Продовжував свої студії клінічної хемії в Ратгерському університеті, рівночасно працюючи як дорадник клінічної хемії для з'єднаних лікарень міста Орендж, для Першої Американської Армії і фармацевтичної компанії Гофман ля Рош. Д-р В. Гординський є автором багатьох наукових статей і розвідок в наукових журналах США й Європи, про праці над електролітами й слідами металу, а в останньому часі його зацікавлення охоплює дослідження гормонів системи травлення організму. За свої

дослідницькі досяги д-р В. Гординський вже був відзначений "Сертифікатом Гонору" в 1979 році. Цьогорічне іменування д-ра В. Гординського "Хеміком Року" — це велике відзначення для українського дослідника і ще один доказ успіхів наших українських професіоналістів у всіх ділянках міжнародної науки чи промислу.

Ольга Кузьмович

УСПІХИ НАШИХ ПОДРУГ

ЮЛІАНА ОСІНЧУК — ДОКТОР МУЗИКИ

Про ст. пл. Юліану Осінчук ми вже писали в "Юнаку", зокрема про її постійні успіхи в музиці. Тому з приємністю відмічуємо тепер ще один великий успіх, — а це здобуття докторату з музики у відомій високій музичній школі Джуліярд в Нью Йорку. Вона перша українка, що такий ступінь дістала в цій школі.

Д-р Юліана Осінчук.

Юліана Осінчук почала музичні студії ще в дитинстві. Про неї у давніх числах "Юнака" ми писали не раз. Вона вчилася у славних учителів музики США та Франції (Фонтенебльо), куди виїжджала на спеціальні курси. Після за-

кінчення середньої школи Юліяна, вже як вдома в українській громаді піаністка і композиторка, розпочала вищі музичні студії у школі Джуліярд. Після чотирьох років студій досягнула ступінь бакалавра та магістра музики. За своє музичне знання дістала декілька нагород і стипендій. Саме у школі Джуліярд Юліяна постановила приготуватися до докторату, вибравши до того тему з історії української музики, а саме — тему про фортепіанові твори відомого українського композитора Віктора Косенка.

Юліяна закінчила свою працю цього року у місяці травні й одержала прихильну оцінку спеціальної комісії. На святковій церемонії 29-го травня одержала свій докторський диплом — єдина українка поміж новими докторантами.

Сердечно gratуємо д-р Ю. Осінчук, нашій активній пластовій подрузі, яка від дитинства є членкою Пластової Станиці в Нью Йорку, а у старшому пластунстві працювала у Станичній Старшині, а як член куреня УСП "Ті, що греблі рвуть", у проводі "Школи Булавних". Вона при усій своїй праці та постійних концертах завжди знаходила час працювати в Пласті. Тим може бути прикладом для інших, яким часто так "тяжко" знайти змогу виявити себе також і в пластуванні.

Ольга Кузьмович

КРАЙОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА В ЗСА на доручення Головної Пластової Булави проголошує ЮВІЛЕЙНУ МІЖКРАЙОВУ ПЛАСТОВУ ЗУСТРІЧ 1982,

що відбудеться від 14-го до 22 серпня 1982 р.
на Пластовій Оселі "Вовча Тропа" в Іст Чет-
гем, Н. Й., ЗСА.

КПСтаршина, як господар ЮМПЗ-1982,
щиро запрошує Пластунів, Пластунук усіх
країн та Приятелів Пласту взяти участь в
ЮМПЗ-1982, щоб гідно відзначити 70-річчя
ПЛАСТУ.

Крайова Пластова Старшина ЗСА

Нові платівки

Мабуть, кожний з нас пам'ятає хоч одну подію, коли зачарувала нас одна, чи друга українська пісня. Чомусь здається мені, що українські пісні особливо мелодійні, настроєві й змістовні. Може тому часто чуємо вислів: "Українці — це співучий нарід!", бож дійсно багато з нас співає чи в хорах, чи в капелях бандуристів, чи в інших ансамблях. Але є одиниці, які настільки захоплені українською піснею, що присвячують роки праці на вишколення голосу, розвиваючи свій, Богом даний талант, вибиваючись, як солісти. Таким любителем української пісні є Євген Титла.

Євген Титла - тенор

Після приїзду до США Євген Титла вступив до українського чоловічого хору "Думка", де співав 26 років — спершу як рядовий хорист, а згодом як соліст-тенор. За порадою друзів, почав працювати над своїм голосом, а цю працю завершив випуском платівки: "Євген Титла — тенор". Ця платівка, це вислід двох років праці над вибраним репертуаром, який складається з пісень українських композиторів-романтиків, активних на переломі 19-го і 20-го століття.

Для нас — молодих — це особливо вартісна платівка, бо на ній записані чудові пісні, які ми рідко маємо змогу почути. Наприклад, п. Титла вперше виконує пісні "Сон" і "Гей, дівчата, де йдете" А. Гнатишина. Також появляються вперше ще три твори Гнатишина, а саме: "Богородице Діво", "Мамо моя", також знана пісня "Жита" на слова О. Олесь. "Засумуй, трембіто", це пісня композитора Нестора Нижанківського на слова Романа Купчинського. Є. Титла рівнож виконує пісню Остапа Нижанківського (Несторового батька) — "Минули літа молоді" в супроводі скрипки й фортепіану, на слова Тараса Шевченка. Також включені в репертуар: "Думка" (Гаврилко-Степовий), "Бабине літо" (Чарнецький-Січинський), "Як я був молодий" (Любомир-Лопатинський), "Не дивися на місяць весною" (Л. Українка-Лисенко).

Для нас молодих це добірні приклади творчості, які нам можуть бути цілком незнані. У словах виконавця: "Нас, українців на поселеннях, заводнюють піснями з України, яких ніхто тут не перевіряє, і якими легкодушно захоплюється наша молодь, занедбуючи твори старих українських композиторів, твори, які здебільшого заборонені, або просто не співаються в Україні". І ось, завдяки цій платівці, маємо нагоду познайомитись з давніми піснями, які своєю красою заслужили на нашу увагу.

Ще слід згадати, що п. Євген Титла — пластун, член Загону "Червона Калина". Ми особливо радіємо успіхами наших друзів — пластунів.

Платівку "Євген Титла — тенор" можна набути в українській крамниці "Арка" в Нью Йорку, яка займається розповсюдженням цієї платівки.

ст. пл. Олесь Кузишин

КУШНО І ПРОДАЖ РЕАЛЬНОСТЕЙ
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна асекюрація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED
Realtor — Insurance Agent
527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404
2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555
4984 Dundas St. W. Etobicoke — Tel.: 236-2666
INSURANCE:
2336-A Bloor St. W. — Toronto — Tel. 763-5666

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА

29-го серпня 1981 р.

ОБИЖНИК Ч: 4 (ЮМПЗ)

До
Крайових Пластових Старшин

Дорогі Подруги й Друзі!

Для підкреслення єдності Пласту, нав'язання і вдержання дружби в діаспорі та пов'язання його у 70-ліття з творцями Пласту в Україні доручаємо:

1. В усіх ювілейних зустрічах участь повинні взяти всі пластові улади: УПН, УПЮ, УСП і УПС.

2. Проводи поодиноких зустрічей подбають, щоб в часі зустрічі відповідно вшанувати творців Пласту з-перед 1929 р.

3. Поодинокі Крайові Пластові Старшини повинні подбати, щоб в кожній зустрічі взяли участь представники їхньої країни, а де це можливо — більша делегація.

4. Проводи поодиноких зустрічей подбають про те, щоб один день, і одна ватра були присвячені гаслові "Пластова одність і братерство".

Для всіх зустрічей буде спільний перехідний прапор, який буде пересланий з одної зустрічі на другу.

Для всіх зустрічей буде одна спільна відзнака, вона буде відрізнятися тільки назвою країни, в якій дана зустріч відбуватиметься.

Просимо Крайові Пластові Старшини та Підготовчі Комісії Зустрічей присилати до Головної Пластової Булави копії кореспонденції в справі підготовки, переведення й участі в зустрічах.

Координатором (з рамени ГПБулави) зустрічей є заступник голови для справ зв'язку й організації — пл. сен. Слава Рубель.

С К О Б !

За Головну Пластову Булаву:
пл. сен. Любомир Романків
голова

пл. сен.
Слава Рубель
заступник голови

пл. сен.
Олександра Юзенів
в. о. ген. секретаря

МИ ЗАЙНЯЛИ ГАЛИЧ...

Знаєте, молоді читачі, де лежить місто Галич, славне із своєї минувшини та із своїх розкопок? Пошукайте його на мапі України! От саме поблизу цього Галича у селі Залуква, де парохом був мій дідуньо, перебував я, учень останнього року середньої школи у Львові, при кінці жовтня 1918 року. Наука в школах Львова перервалася через сильну епідемію т. зв. тоді "еспанки" (тепер вірусова простуда), а з нею і наш тайний військовий вишкіл.

Я поїхав за село "відпочивати" із запевненням товаришів, що дадуть негайно знати, якщо у Львові буде щось коїтися.

— Богдане, ти спиш, а там наші зайняли Львів! — такими словами збудила мене 2-го листопада знайома вчителька, що саме приїхала зі Львова.

Я негайно зірвався на ноги. Мене огорнула гарячка діяння. Як перше, віднайшов я Василя Мирона — підстаршину УСС, що перебував саме в селі на відпустці, і ми, два єдині "військовики", вирішили, що нам треба йти на Галич і перебрати місто в українські руки.

Змобілізувавши наборзі сільських хлопців, узброїли ми їх чим могли та декількома крісами, які мали заховані (а з них лише два були добрі!). Я знайшов у дідуня давню козацьку спису, до неї причепив синьо-жовтий прапор, а дідуньо склав форму присяги та заприсяжив мене й усіх інших.

Отак ми пішли на Галич. Знали ми, що у місті стоїть австрійська залога та є т. зв. "жандармерія" (це щось як військова поліція), але

коли ми вмаршували, австрійці спали спокійним сном, тож ми "арештували" стійкових, відібрали кріси, узброїли наших хлопців і так без жодного пострілу зайняли все місто. Великий табір постачання армії, яким завідували чехи, передали вони нам з радістю, бо для них війна цим днем кінчилася, можуть їхати додому. Затримали собі полкову касу, яку розділили поміж себе.

Так упродовж кількох годин ми стали панами Галича. На вежі ратуша замаяв синьо-жовтий прапор, населення раділо, а поляки та австрійці не ставили опору. Однак, ані підстаршина української армії, ані я, ані наші хлопці із Залукви не були в силі правити містом. Порадившись із місцевими українцями, ми вирішили негайно їхати до недалекого Станиславова і там шукати помічі для утримання Галича в наших руках.

Другого дня Галич перебрали приділені із Станиславова два старшини, а з цим завдання скінчилися.

Нині, після 50-ти років стоїть переді мною, як живий, цей незабутній у моєму житті ранок; моя присяга, синьо-жовтий прапор у моїх руках і наш похід без зброї здобувати місто.

Скільки молодечого ентузіазму і нерозважності було у цьому, але над усе — скільки патріотизму і бажання будувати Українську Державність!

Пл. сен. Б. М.

ПЕРШИЙ ГЕТЬМАНСЬКИЙ

ПЛАСТУН-СКОБ — ЮВІЛЯТ!

Раз-ураз пишемо на сторінках "Юнака" про новоіменованих гетьманських пластунів скобів і вірлиць, бо цей найвищий юнацький ступінь, що його можна досягнути, це неабиякий успіх. Але ми певні, що ані ті новоспечені гетьманські скоби/вірлиці, ані наші читачі не є свідомі того, що перший пластун, який отримав це високе іменування, живе серед нас. Він, пл. сен. д-р Богдан Макарушка, член 3-го Куреня УПС "Лісові Чорти", живе з родиною в Нью Йорку і саме 30-го жовтня йому сповнилося 80 років життя.

З того приводу родина, а головню діти й внуки, влаштували йому родинне свято, на якому згадувано також про початки пластування пл. сен. Б. Макарушки і причину, чому саме Верховна Пластова Команда іменувала його гетьманським пластуном скобом. Про це

розказала дітям і внукам сестра пл. сен. Б. Макарушки, а що це частина історії Пласту, нашого минулого, яке ми повинні вивчати особливо тепер, коли наша організація вступає у 70-річчя, тому містимо її у нашому журналі.

“Дорогий Наш Ювіляте — Дорогий Брате, Батьку і Дідусю! Ми усі радіємо, що завдяки Твоїм дітям маємо нагоду зустрітися на так великим Твоїм святі. При цій нагоді хочу Вам, діти і внуки, передати уривок з його життя. Був це 1918 рік, дуже важливий в історії нашої країни. З початком жовтня у Львові позамикали всі школи з приводу епідемії “грипи”, тоді т. зв. “гішпанки”. Тому наші батьки вислали нас — дітей — на село до нашого Діда, що був священиком. І там застав нас славний 1-ий Листопад.

Богдан, як пластун, відразу прилучився до тих, що перебирали від поляків владу в місті Галичі. У перших днях листопада заявив він дідусеві, що йде до Станиславова (тепер Івано-Франківськ) зголоситись до війська. Дідусь не хотів його пустити, бож Богданові було 17 років, і ще до того не було батьків, щоб дали свою згоду, але Богдана не вдалося переконати. Пішов, прийняли й приділили до артилерії, а ми вичікували, чи і коли він повернеться. Пізньою весною, коли наша Мама приїхала вкінці до нас із Львова, Дідусь повідомив її про Богдана. Але вона прийняла це спокійно, кажучи, що вона знала, що Богдан піде до українського війська, бо це був його обов'язок.

Тяжка була дальша доля Богдана. Треба було покидати рідну землю, яку зайняли поляки, а на Східній Україні прийшли важкі переправи з большевиками. Нова епідемія тифу не оминула й Богдана. Як розповідав пізніше — чудом залишився між живими.

Коли відходив Богдан до війська, був маленький ростом, я й досі маю перед очима його образ, коли він після двох років повернувся до Залукви високим мужчиною у знищеному військовому вбранні, таким ослабленим мандрівкою, що ледве держався на ногах. Довго після того мусів лікуватися, щоб прийти до нормального стану. Після повороту до Львова, Богдан здав матуру, тобто закінчив середню школу, а Верховна Пластова Рада наділила його відзначенням за відвагу і готовість боронити Рідний Край та іменувала його Першим Гетьманським Пластуном Скобом. Це є найвищий ступінь, що його може досягнути в Пласті юнак”.

Так розповідає сестра нашого Ювілята, сама теж пластунка сеніорка, член Куреня “Ті.

що Греблі рвуть” — Ірина Пежанська.

Редакція “Юнака” сердечно вітає пл. сен. Б. Макарушку із його 80-річчям, а для доповнення історії про участь пластунів у Листопадному Зриві подаємо передрук спомину пл. сен. Б. Макарушки п. н. “Ми зайняли Галич”.

Андрій Мястківський

ГОРОБИНА

Холодно горобині. Пече мороз. А вона зашарілася-зачервонілася. Молода...

— Ти не бачила, куди побіг струмок?

— У ліс.

— Він щось казав?

— Казав, що жолуддя збиратиме і горіхи.

— Ти давно стоїш на узліссі?

— Сімнадцять літ. Зустрічаю всіх гостей.

Тато Ліс послали мене, сказали стояти і вітатися.

— Не змерзла?

— Що ти?.. Скоро тітка Зима білу хустину мені куплять. Вони вже не за горами. Візьми китичку моїх ягід! Бач, які рясні.

— Нащо тебе обиджати? Тут буде йти королева Оленка, їй подаруй. Знаєш Оленку?

— Я всіх знаю. Сімнадцять літ стою на узліссі. Подарую, аякже...

— Спасибі, бувай здорова.

— Іди здоровий... Але постривай. А чому саме Оленці китичку подарувати? — рум'яно усміхається горобина.

— Бо вона йтиме до лісу.

— І тільки тому?

— Умгу...

— Ну й хитрий же... Не бійся, нікому не скажу. А вона таки хороша...

Холодно горобині. Пече мороз. А вона зашарілася-зачервонілася, Сімнадцять літ...

Араб на Соколі

СПОМИН З МОГО ПЛАСТУВАННЯ

На схилі гори Сокіл, — гори, що її подарував пластунам Митрополит Андрей Шептицький, 1926 р. відбувався тут перший пластовий табір.

Гурток пластунів-юнаків із стрийського куреня ім. кн. Ярослава Осмомисла вже поїхав поїздом у ті цікаві таємничі гори на місце призначення. Тодішній курінний нашого куреня пл. розв. Ярослав Рак-Мортик мав доручення від організаторів пл. табору заздалегідь купити в Стрию коня, візок та трохи потрібних харчів, і з тим добром прибути до табору на Соколі у визначеному часі. На все те дістав певну суму грошей. При допомозі батька одного з наших пластунів — п. Улицького, все полагоджено як слід і своєчасно. На торговниці закуплено все найкраще, що тоді за 80 золотих можна було набути.

На таку велику, непевну туру конем і двоколісним візком Мортик вибрав собі до товариства мене. Я тим радів, бо не мусів платити переїзду залізницею, а також тому, що така подорож невідомими дорогами (я ж ще ніколи не бував далі, ніж 85 км) здавалась мені якоюсь цікавою, таємничою романтикою.

Умовленого дня вранці Мортик і я у пластових одностроях ще й з широко-крисими капелюхами та з усяким добром розіпханими наплечниками зустрілися біля стайні п. Улицького на Ланах. Випровадили зі стайні темно-каштанової шерсті шкапу-коняку. Я побачив її вперше. Голову вона похилила додолу, гейби чомусь журилася, долішня губа не трималася горішньої, а звисала безвладно, мов кляпа, відслонюючи пожовклі зуби. Чомусь дуже вирізнялися ребра коняки з-під шкіри. Та не зважаючи на те все, ми раділи конем і назвали його Арабом. Надягли на нього лихеньку шлею з мотузків. З такого ж матеріалу мав він і уздечку.

От такого вистроєного Араба впрягли ми до двоколісного візка. Візок — це була збита з дощок, не дуже глибока прямокутна скриня, яка у половині своєї довжини була відповідно прикріплена на осі. Зверху на скрині було одне вигідне сидження, якраз на дві особи, ще й з опертям на плечі. У візку-скрині ми вже застали три чи два мішки гречаних круп і там же примістили наші наплечники. Ціпопрощавшись з п. Улицьким, ми хвацько, по-юнацьки вистригнули на сидження візка. Мортик

сів зправа, а я зліва. Мортик шарпнув віжками, і цвяхаючи саморобним батіжком, збудив со сну коняку. Вона із здивуванням підійняла трохи вище голову і ми з великим вдовolenням вирушили в далеку, невідому, привабливу путь.

Раннє сонце золотом заливало ще мало залюднені вулиці Стрия, якими ми проїжджали гейби давні лицарі, що поспішали до змагу колісницями на арені. Коли ми вже проїхали відоме "корзо" і біля Маркефки повернули вліво, Мортик передав у мої руки мотузкові віжки і батіжок, щоб показати свою добродушність і дати змогу й мені порадуватися ролею рівноправного погонича.

Ми хотіли весь час їхати "риссю" по вулицях нашого міста. Але Араб ніяк не хотів нас слухати. Вже за Стрийським мостом тільки інколи підбігав. За Моршином вже йшов вільною ходою та висилуючись тягнув свій вантаж, вигинаючись в дугу. На це ми вже не могли довше дивитися. Позлазили з візка і йшли побіч нього. А коли дійшли так в трійку до передболевських гір, то добре мусіли напружувати свої юнацькі м'язи, щоб випхати нагору і візок, і коня. А таких прикрих горбів там два. Вправді згори було трохи легше, бо коняка й згори не хотіла бігти, а з натягнутою шиєю в нашійнику запиралася чотирьома ногами й гамувала візок. А за Долиною, то вже і по рівній дорозі відмовлялася від своїх обов'язків, і ми обидва мусіли безперестанку попихати візок.

Ввечері першого дня їзди ми ледве діпхалися до села Дуби за Брошнівом, де переночували у знайомих. Другого дня вранці свіжі й відпочилі ми вирушили в дальшу мандрівку. Тим разом Араб не зробив нам сорому. Коли ми залишили подвір'я гостинних господарів, гарненька панночка махала нам рукою на прощання, конячка справно тягнула візок. Ми все ж таки не мали відваги вилазити на візок, тільки з вдовolenням ішли побіч нього. Хоч

дальша дорога по розлогій межигірській рівнині була не найгірша, Араб, немов собі нагадав, що ми можемо йому помагати і нагло застрайкував і не хотів тягнути візок. Не було ради — Мортик випряг коня з візка, а я попрощав його батогом і так ми нагнали його від себе. Кінь відразу радісно відстрибнув убік та почав пастися на молоденькому вівсі. Тоді Мортик вдягнув на себе шлею і почав сам тягнути візок, а я попихав ззаду. І так їхали ми, навіть не вживаючи батога, виконуючи на переміну ролі коняки. А вона не хотіла сама

остався при візку, а Мортик пішов до табору шукати помічі в стрийських юнаків.

За декілька хвилин збігли радісно стріяни, ще й підхопили по дорозі інших друзів нам до помічі. Серед крику, гамору, жартів та сміху — ми з Арабом навіть не опам'яталися, як видісталися нагору і задержалися перед першим курінем, де містилася Команда 1-го табору на Соколі. У гурті таборовиків з'явився комендант табору проф. Іван Чмола. Перед ним виструнчився Мортик і зголосив наше прибуття та доставу коня і каші з візком. Вину зо

оставатися на безлюдді, може боялася вовків, бо швидко прибігла до нас і йшла за возом, як собака. Час від часу залишалася на короткий час, щоб попастися, і знову доганяла нас.

Для нас з Мортком це був важкий день. Однак перед вечором ми таки дотягнули візок до мети. У підніжжі гори Сокіл, при підході на таборову полонину, ми пристанули на хвилину, бо хотіли спіймати нашого Араба, запрягти до візка й гідно, з перемогою виїхати трохи стрімкою дорогою на таборовий майдан. Та хитра коняка, передчуваючи своє лихо, в останній хвилині забрела десь в кущі, так що — чи знайти її, чи спіймати — було важко. Але, по деякому часі мусіла вже покірно стояти у повному запряжі при візку.

Ми знали добре, що самі в двійку не зможемо видістатися нагору з конем, тому я

одноденне спізнення скинув на коняку, згідливо вказуючи на неї пальцем. А вона стояла запряжена у візку з винувано похиленою головою.

І так, у серці наших Карпат, де від прадавня безжурним клекотом гомонять потоки, де у блакиті висот тихцем плавають ширококрилі орли, де ранком, виринаючи із-за гори, сонце вітає радістю життя, вашу душу, і захлистується, п'яніє здоровим чистим повітрям, де пурпур західного небосхилу наводить дивний жаль за пройденим днем, смуток і мрійливу тугу. От там я почав своє перше табування, у першому пластовому таборі на Соколі, влітку 1926 р.

©. Савчинський - Мелбурн Ч.К.

ЧИ ЗНАЄТЕ СКІЛЬКИ ПЛАСТОВОГО ЮНАЦТВА В ПООДИНОКИХ КРАЇНАХ? ПЛАСТОВЕ ЮНАЦТВО В АВСТРАЛІЇ

Аделяйда:

6. Курінь УПЮ-ок ім. Л. Українки — стан 33.

5. Курінь УПЮ-ів ім. ген. Т. Чупринки — стан 33.

Брізбен:

10. Курінь ім. О. Теліги — стан 7.

9. Курінь ім. С. Петлюри — стан 4.

Сідней:

2. Курінь УПЮ-ок ім. Кн. Анни Ярославни

— стан 27.

1. Курінь УПЮ-ів ім. І. Мазепи — стан 25.
Мелбурн:

4. Курінь УПЮ-ок ім. О. Пчілки — стан 20.

18. Курінь УПЮ-ок ім. Н. Кобринської — стан 33.

3. Курінь УПЮ-ів ім. І. Богуна — стан 60.

Канбера:

Гурток УПЮ-ів "Акули" — стан 5.

Гурток УПЮ-ок "Лисиці" — стан 4.

ПЛАСТУНКАМ НА ВУШКО

Дорогі Подруги!

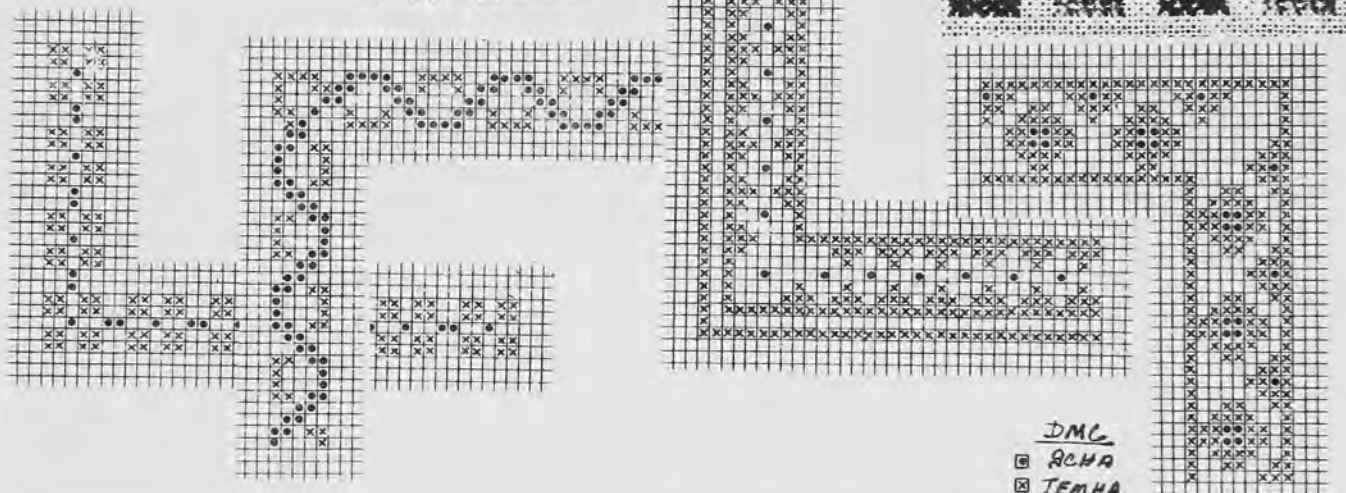
Як настане вільний час, добре мати при собі якусь роботу, щоб відпочити, а при тому можна використати час.

Тоді добре взятись вишивати. Вишивка забирає мало місця в торбинці або наплечнику, гарно виглядає та можна її пристосувати до багатьох потреб.

Цього місяця посилаю Вам зразок на чотири серветки або чотири закладки до книжок (не уживаючи рогів взору).

Взір виконаний в двох кольорах — одна ясна, а друга темна. Виберіть собі Ваші улюблені кольори ниток ДМЦ та переділіть кожний шнурок на три нитки і тим вишійте перше темною барвою, а тоді доповніть ясною.

Подруга Дзвінка

Пластун є ошадний...
 (4-та точка пластового Закону)
 ... добре також коли щадить в українській установі
 нагоду до того дає: Кредитівка "Самопоміч"
 558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07303

Успіхи молодих бандуристів в Австралії

БАНДУРИСТИ "КОЛЬОРИТ"

В Мелборні (Австралія) на творчому полі діє чарівний Ансамбль Бандуристів "Кольорит" під мистецьким керівництвом Галини Корінь, нею ж і заснований. Пані Галина вишколює Ансамбль вміло, завзято, бо має великий мистецький досвід: вона є співачкою, композиторкою пісень, бандуристкою.

Мистецький керівник ансамблю бандуристів "Кольорит"

п. Галина Корінь

Ансамбль Бандуристів "Кольорит" в Мелборні — Австралія: сидять від ліва: Т. Нутна, Г. Корінь (керівник), О. Баб'як Д. Баб'як.

Стоять: Г. Батицький, Л. Протопів, І. Слота, В. Новаленко, О. Норицька, Д. Бойко, Д. Нутний.

Немає на знімку: Д. Барановської, З. Бойко, Г. Сенів, Н. Моравської і Х. Когут.

В "Довіднику етнічного мистецтва", виданого Мистецькою Радою Австралії, між прізвищами музиків-індивідуалістів знаходимо прізвище Г. Корінь з інформацією про її артистичну діяльність, яку тепер найбільше присвячує для "Кольориту". В 1977 р. "Кольорит" був лише вокальним, жіночим Ансамблем. В 1978 р., набувши бандури, праця Ансамблю стала справді "кольоритною", з бандурою треба не тільки співати, але й акомпаніювати до пісень.

Керівник ставить великі вимоги — члени стараються їх подолати. В результаті: Ансамбль має гарний репертуар, — пісні народні, пісні давніших і сучасних композиторів, включаючи твори свого керівника.

Деякі тексти пісень є перекладені на англійську мову. Жіночий склад Ансамблю грає і співає. Спів гармонійний, на 3-4 голоси. Три юнаки в Ансамблі лише грають. Нині склад "Кольориту" — 16 осіб, переважно молодь.

Г. Корінь провадить курси гри на бандурі в своїй приватній студії. Юні ентузіясти, відбувши курси, мають можливість користуватися своїм знанням в Ансамблі "Кольорит". Ансамбль виступає на концертах, національних

святках, товариських вечорах, приносить слухачам справжню приємність. Виглядом Ансамблю нагадує квітуху китицю: завжди в гарних ношах, завжди дисципліновані.

"Кольорит" виступає назовні ("Фестивали всіх націй", фільмування, участь в телебаченні), він добре репрезентує і популяризує українські традиції в Австралії. То ж хай ця згадка буде висловом признання і вдячності для цвітухого "Кольориту". Він заслуговує на повну підтримку суспільства.

Мелборнський кореспондент

Дещо з нашої хроніки: Гурток „Соловейки”, Пассейк

Ми часто заглядаємо до своєї хроніки й пригадуємо собі свої успіхи й досягнення. Переглядаючи сторінки, ми переживаємо ті незабутні хвилини з нашого дружнього гурткового життя. Наша хроніка зображує наше гурткове життя й ми хотіли б поділитися з Вами деякими спогадами з наших гурткових зайнять, що кінчаються з початком цього літа.

Ось ми зупинилися на сторінці із заголовком “Орликіяда”. На світлинах цієї сторінки відображено, як ми приготувалися до того свята. Ми малювали проєкт мапи Чорного моря і зазначили риби, що живуть у тому морі. Ми хотіли, щоб цей наш проєкт — експонат на “Орликіяду” — був чимось надзвичайним, а темою “Орликіяди” було “Чорне море — наше море”. Працюючи над цим проєктом, ми навчилися багато про життя чорноморських риб і певні того, що зможемо їх розпізнати в морській природі.

А ось сторінка Різдвяних свят. Ми почали

Сидять: Мая і Христя Сай; стоять: подруга Натруся Панченко, Ляриса Остап'ян, Тамара Могуча, Анна Левицька, Ліза Різанив; на знімку бранує Рома Гомерської.

приготовлятися до “Пластової Ялинки” ще в листопаді. Наша сценка називалася “Різдвяні Подарунки з України”. Її написала Марія Завадівська у двох частинах. Маленькі добродушки, в особах Олесі Бук, Ляристи Остоп'як й Маї Сай, після довгої мандрівки по Україні вернулися з подарунками, що вони їх там придбали й передали їх присутнім на залі. У другій частині ці подарунки представили себе й розказали дещо про своє життя в Україні

Ліза Різанив і Христя Холодй,

та підкреслили, що Україна живе й завжди житиме в серцях українського народу.

Роллю Грудки Української Землі грала Христя Сай. Земля просила всіх, щоб навчали своїх дітей любити її — українську землю. Ялинка з Карпатських гір, в особі Христі Колодій, розповіла, що вона з верха гори бачила, як батьки вчать своїх дітей любити Україну. Роллю Зірки відігравала Тамара Могуча. Зірка колись світила в церкві Св. Софії, а тепер благала, щоб дали їй змогу знов повернутися у Київ світити. Козацьку шаблю тримала Ліза Різанив. Шабля колись помагала славним козакам і далі буде помагати боротися за волю України. Анна Левицька відігравала роллю Молитовника. Молитовник в Україні виривають тепер з рук дітей. Молитовник просив, щоб тут за морем його зберігали. Заборонену книжку — Історію України — тримала Рома Гомерська. Колись ця велика книга навчала дітей любити Україну. Тепер вона просить, щоб ми зберігали та шанували свою рідну мову та звичаї. Наша “Пластова Ялинка” відбулася 11-го січня цього року. Ми передали всі ці подарунки своїм рідним, своїм друзям-пластунам та гостям, щоб вони їх берегли та ними дорожили.

Щороку в нашій станиці відбувається Кощовий Великодній Базар, до якого ми починаємо przygotowлятися вже після Різдва. Ми цього року вчилися писати писанки та писали їх цілий місяць перед базаром. Ми також вивчали символіку, що вживається для передачі та-

Мая Сай, Ляріса Остап'ян і Олеся Бун.

емних побажань на писанках. Наш базар перейшов успішно. Ми гарно забавлялися та продали багато з наших власних ручних виробів.

Наші гурткові сходи́ни відбуваються кожної суботи по школі українознавства в нашій Українській Централі. На сходах цієї весни ми розпочали приготівлятися до другої юнацької проби. Деякі з нас уже провадили гутірки, гри й майстеркування. Ми всі разом складаємо свій плян праці. Під час року в станиці час відбуваються академії та апелі, відзначаючи державні свята. Ми, як члени гуртка й куреня, стараємося завжди брати активну участь в таких імпрезах та приготівляємося до них. Підготовка завжди найбільше залишається у пам'яті.

На кількох останніх сходах перед літньою перервою ми приготівляємося до літніх таборів. Наш гурток цього року знов вирішив відбутися літній табір на "Вовчий Тропі", щоб там запізнатися з новими друзями, закріпити своє практичне знання самозарадности в природі та пережити ті хвилини навколо ватри, що з'єднують нас з нашим минулим, з нашими братами й сестрами по цілому світі та що дає нам напрям на майбутність.

Зі свого прибутку на Великоднім базарі ми пересилаємо двадцять п'ять доларів на Пресовий Фонд "Юнака".

СКОБ!

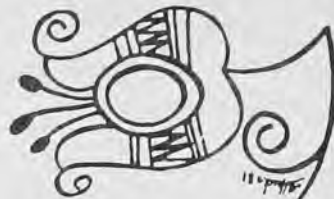
Гурток "Соловейки"

38-ий Курінь УПЮ-ок ім. Марусі

Тарасенко в Пассейку, Н. Дж.

ВЕЧІР "ЮНАКА" в ЕССЕДОНІ

Відзначаючи багатоліття існування пластового журналу "Юнак" та споріднених попередників його, Пластова станиця Вікторії влаштувала у неділю, 19-го липня, відповідне свято, з доброю програмою, що перетворилося фактично на свято української книжки. Воно збіглося і з Двомісячником української книжки і преси.

Вечір відкрила пл. сен. Наталка Гриневич, сказавши коротко про мету вечора та заплановану програму, передала слово для керування програмою ст. пл. Маркові Павлишину. Марко майстерно провадив здійснення програми вечора, даючи відповідні коментарі та пов'язуючи окремі виступи.

Програма почалась з виступу ст. пл. Ірини Дроздовської, яка прочитала уривок з пластової присяги Надії Світличної "Вітчизні обіти складаю оці". За тим ст. пл. Дарія Федевич докладно розповіла про пластові видання, починаючи ще від львівських видань та в Зах. Німеччині, а потім й у США, коли ще "Юнак" попередило "Молоде життя", а поруч виходили "Пластовий шлях" та "Готуйсь". До цього, як для ілюстрації, впоперек сцени було гарно почеплено на шнурку 32 різні журнали "Юнак", що дивились на публіку своїми кольористими вабливими обкладинками.

Марко Павлишин в дальшому ході програми переповів з "Юнака" цікаву історію всім відомої пісні "Марічка".

Продовжуючи мистецьку програму, Наталка Кандибко прочитала вірш Р. Завадовича "Молода Січ", Роман Берник — "У різдвяний вечір", Христофор Кандибко — "З Франкової криниці" — уривки віршів; Христя Кметь прочитала "Пізнаваймо слова" (П. Карась); Галина Кметь — "А хто, як не пластуни" (3 гутірки з юними друзями); Юліяна Кметь — вірші Ліни Костенко "Лист" та "Життя"; Петруся Цабанюк — "Вечір "Юнака" в Торонті".

Низка віршів та гуморесок викликали пошвавлення в слухачів, а часом і сміх. Це були такі точки: Таня Дроботюк прочитала жарти з "Юнака" "Усміхнися", Олена Савчак — гумористичний вірш про ватру; Катя Сліпецька — гумореску "Врятований гонор"; Ліліяна Сліпецька — жарт "Супербаба". Два пластуни

приїхали аж із Джілонгу: це Орест Попович та Богдан Художник, які вдало прочитали гуморески.

Окремий розділ програми був присвячений власній творчості молодих пластових авторів, які майстерно прочитали свої твори. Катя Сліпецька прочитала "Мої вакації"; Тереса Варцаба "Що мені найбільше подобається з великодних звичаїв"; Ліяна Сліпецька "Дивний сон"; Таїса Сліпецька "Як ми святкували Великдень"; Леся Гімелрайх "Моя подорож по Україні"; Ст. пластунка Оріся Стефин прочитала своє нагороджене оповідання на конкурс молодечої творчості "Море грало, кипіло".

Підсумовуючи програму вечора й порівнюючи його з подібним минулорічним вечором, що був як Свято книжки, можна з певністю сказати, що виступи теперішніх виконавців програми були незрівняно досконаліші і з боку мови, і з боку змісту. Виконавці вправніше читали, був добре підібраний гумор. Прикрасила програму і власна творчість. Приготувала програму пл. сен. Наталка Гриневич, а майстерно керував вечором ст. пл. Марко Павлишин.

Не можна оминути й того, що цей вечір, який теж називали святом книжки, відбувся в час Двомісячника української книжки та преси. Недаром наша заслужена, довголітня вчителька пані Марія Ковшик зорганізувала в залі продаж книжок. Правда, з молодших пластунів ніхто не поцікавився книжками, але зате присутні пластун-вчителі та старші слухачі придбали для себе та дітей книжок на 50 доларів.

Дм. Н.

Вступайте в члени забезпечено-допомогової братської установи в США і Канади

УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ (колишній УРС)

УБС: має 14 клас модерного забезпечення;

- видає тижневик "Народня Воля" і англomовний журнал "Форум";
- веде відпочинкову оселю, культурно-спортовий молодечий осередок "Верховина" в Глен Спей, Н. Я.;
- розділяє стипендії студіюючій молоді.

440 Wyoming Ave., SCRANTON, Pa., 18503 USA

"ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТУ" НА ОСЕЛІ НОВИЙ СОКІЛ

Відбувся він 19-го липня під час таборування новачтва й юнацтва. У таборах було близько 200 учасників. Комендантами їх були: у таборі новачок — ст. пл. Богдана Роздольська, новаків — пл. сен. Ярослав Пришляк, табору юначок — пл. сен. Аля Мосейчук з Денверу та ст. пл. Андрій Пришляк в таборі юнаків.

Приємне враження робили табори вже своїм зовнішнім виглядом. На одному з куренів у таборі новаків великого розміру декорация: емблеми пластових куренів гарно поєднані в гармонійну цілість з хрестом, тризубом і пл. відзнакою. Це праця відомого любителя мистецтва і колекціонера, жертвовного будівничого оселі Новий Сокіл маляра пл. сен. Маріяна Борачка. На деревах у таборі новаків висіли картини з написами: "Мамо, мені тут добре!", "У таборі ми говоримо по-українськи"! Вхідна брама табору новачок уденорована "чародійними музикантами" (іграшками!). Юнаки і юначки таборували в лісі на окремих полянах. Вони багато попрацювали — збудували при стежці в ліску українське село з хатною, церквою, криницею і журавлем при ній.

Зліва: інж. Василь Потішно, д-р Ніна Строната-Караванська і писар табору УПЮ-ів "Брама Героїв" ст. пл. Леонід Герець.

Відзначування "Дня Українського Пласту" зорганізувала Станиця під проводом Оксани Бережницької — референтки таборів з метою підготовки до 70-річчя Пласту. На святкування прибули — д-р Ніна Караванська (єдність з політ'язнями), інж. Василь Потішно (член колишнього уряду УНР) і пл. сен. Тоня Горохович (пл. діячка).

Вже в суботу прибуло багато гостей. Оселю люблять багато людей. Тут виросло три пластові покоління. З далених і близьких міст США і Канади прибули й прибувають сюди таборувати діти й молодь. У поважній частині програми вночі ватри був вияв пошани до померлих політ'язнів і пластунів (горів вінок з дубового листя при підпалі ватри!), було іменування скобів, слово Н. Караванської, виступи молоді з вдалими жартами й інсценізаціями у веселій частині програми.

Провід і учасники Табору УПЮ-ів "Брама Героїв".

В недію таборовини дефілювали струнними рядами, а потім відбулася програма. О. Бережницька, познайомивши присутніх з життєвим шляхом Н. Караванської і Т. Горохович, попросила їх до слова. Н. Караванська знайомила не тільки з потребами України, але й передала привітання від Святослава Караванського. Т. Горохович розповіла про особливості пластування в різних періодах дії Пласту.

Згодом таборовини виступали з інсценізаціями, співом, танцями, жартами, грала до маршів і танців молодеча оркестра. Гостило нас ще юнацтво програмою у своєму "українському селі", в якій відображений побут українців (спів, танці, запрошення з короваєм на весілля). На закінчення програми заклик урочистим голосом з глибини лісу: "Любіть Україну, як сонце любить"! Це було зворушливе!

Було приємно, цікаво і корисно побувати на "Новому Соколі" — оселі, що в'яже нас пластунів з місцем таборування в Україні — горою Соколом в Карпатах, з ім'ям Сірій Лев — Першим Начальним Пластуном, бачити серед батьків велике прив'язання до своєї оселі. Було радісно познайомитися з цікавими юнаками й юначками, з старшим пластуном та молодими сеньйорами. Ідея "збудувати українське село" у молодих провідників зродилася — казали — з бажання мати "щось своє"... Духовим нормом була й нагода бачити при відданій праці батьків, пань у кухні, подругу Оксану Бережницьку, яка охоплювала своєю увагою кожну подію в таборі, дбаючи про успіх таборування. Виконувала обов'язки з посвятою, з запалом, з любов'ю, як пристало пластовій провідниці.

Т. Г.

ЮНАЦЬКИЙ КОНКУРС НА ЛІТЕРАТУРНИЙ ТВІР

28 Курінь Уладу Пластунів-Сеніорок "Верховинки" проголошує

Конкурс Літературного Фонду
св. п. Лесі Дзядів-Кульчицької
на літературну творчість — поезія і проза.

I нагорода 150.00 дол.

II нагорода 80.00 дол.

III нагорода 50.00 дол.

До участі в конкурсі запрошуємо членів — юнацтво молодечих організацій: Пласту, СУМ-у і ОДУМ-у з усіх країн нашого поселення.

Жюрі конкурсу: Богдан Бойчук, Валентина Юрченко і Олександра Юзенів.

Твори просимо надсилати під псевдонімом, а прізвище з псевдонімом подати в окремій запечатаній конверті. Слати на адресу:

PLAST - WERCHOWYNYK
140 Second Avenue
New York, NY 10003 USA

Реченець конкурсу: до кінця грудня 1981 року

Ваші заощадження складайте, а позички на всякі потреби беріть у фінансовій установі, що їй на ім'я:

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА "САМОПОМІЧ" У ДІТРОЙТІ

ТРИ БЮРА ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ

НА ЗАХОДІ МІСТА

7346 Michigan Avenue

At Tarnow

Detroit, Michigan 48210

Tel.: 841-2390

У ВОРРЕНІ

28792 Royan Road

Warren, Michigan 48092

In The King Plaza Just South of 12 Mile Rd.

Tel.: 573-7074

ГОЛОВНЕ БЮРО

11838 Jos. Campau Avenue

Hamtramck, Michigan 48212

Tel.: 891-4100

Щадіть — Позичайте — Обезпечуйтесь.

Ми протягли майже через три роки

Ми не можемо продовжувати дали

Вам не потрібно нагадувати, що майже все коштує набагато більше тепер, ніж коштувало 3 роки тому назад — час останнього збільшення ціни на поштові послуги.

Але чи ви можете уявити собі, наскільки зросли оперативні кошти для поштової системи, яка обслуговує другу найбільшу країну в світі?

Кошти оперування і виконання нашої величезної транспортної сітки, кошти істотного устаткування і кошти нашої робочої сили в основному зросли всі.

Незважаючи на наші найбільші намагання, з'єднаний ефект цих збільшених оперативних коштів привели пошту Канади до пункту, де немає вже фінансових ресурсів, потрібних для того, щоб іти важливими кроками, щоб покращити обслуговування.

Деякі кроки, які ми хочемо здійснити, такі: **ввести ширший контроль якості**, домагаючись стійкішої поштової послуги в межах Канади.

Забезпечити новий процес-монітор, який підвищить надійну обслуговування.

Збільшити доставку листів всередині багатьох спільнот, щоб забезпечити удосконаленішу обслуговування.

Збільшити придатність спеціальної поштової послуги, такої як термінова пошта, спеціальна доставка і електронна пошта.

ЗДІЙСНИТИ ПОЗИТИВНУ ДІЮ.

Як тільки Канадська пошта стане публічною корпорацією, вона буде мати нагоду вільно оперувати як більш відповідний і ефективний бізнес, і з часом перестане бути субсидіюючою рукою уряду з його впливаючим тягарем для податковців.

Але жодний бізнес не може бути здоровим і ефективним, якщо він не визнає і не прийме економічні дійсності, в котрих він мусить функціонувати.

А теперішня реальність є та, що існуючі поштові оплати не відображають коштів, які втягнули б канадську поштову обслуговування в такий стан, який би повинен бути.

З цієї причини Канадська Пошта планує здійснення нових поштових оплат на початку наступного року.

ДЕЯКІ З ЦИХ ЗАПЛЯНОВАНИХ КОШТІВ ВИ МОЖЕТЕ ПОБАЧИТИ В НАСТУПНІЙ ТАБЛИЦІ:

Лист І-ої класу в Канаді 0.30 гр. — 30 центів.

Лист І-ої класу до Америки 0.30 гр. — 35 центів.

Пакунок в тому самому місті 1 кіло — 1.10.

Пакунок І-ої класу з Монреалю до Ванкувера 1 кіло — 3.35.

Спеціальна доставка — 1 долар плюс значок першої класу.

Канадська пошта має державну відповідальність забезпечити найбільш надійну і удосконалену поштову обслуговування. Здійснення цих нових оплат необхідні, якщо податкові оплати будуть більш зрівняні з оперативними видатками... потрібних, щоб полегшити тягар дефіциту для податковців. І найбільш важливим з усього — потрібно дозволити канадській пошті стати завдяки кращій обслугоді одною з кращих поштових систем у світі.

КАНАДСЬКА ПОШТА УКЛАДЕНИМИ СПРАВАМИ ЙДЕ ЧЕСНО ВПЕРЕД

Canada

ПРЕЦІ

РОМАН ЮЗЕНІВ

ПРАВДИВІ
ПРИГОДИ
БРАТЧИКІВ!

БР.
ФЕДІР

БР.
КУЛЬКА

БР.
ЯЙКО

ЦЬОГОРІЧНИЙ ПЛАБІР!
ЩЕ НІКОЛИ МЕНІ НЕ
БУЛО ТАК ВЕСЕЛО
В БУЛАВІ!

СТІЛЬКИ СТОМНІВ...

ПАМ'ЯТАЄТЕ... ЯК МИ БУДУВАЛИ КРИВКУ?
ШКОДА ЩО ВАТРА БУЛА ТАК БЛИЗЬКО...

...АЛЕ ЗА ТЕ НОВАКИ
БУЛИ ЗАХОПЛЕНІ
ПОЖЕЖНИКАМИ!

ПЛАБОРОВІ ПРОГУЛКИ... НЕ ПІРБА
БУЛО ПІРБИ СМІЯТИСЯ З
МІСЦЕВИХ ЛЮДЕЙ... І ЩЕ ДО
ПОГО ПО-УКРАЇНСЬКОМУ!

АДМІНІСТРАТОР БУВ
ДУЖЕ НЕ ШАСЛИВИЙ
КОЛИ ЗАБИРАВ ТЕБЕ
З МІСЦЕВОЇ ПІРМИ...

„ПРИГАДУЄТЕ ЯК МИ ПРИБИЛИ
ЦВЯХАМИ ДО ПІДЛОГИ
ЧЕРЕВИКИ КОМЕНДАНТА?...“

КОЛИ ЯЙКО ГОВОРІВ НОВАКАМ
ПРО ПРИРОДУ, НЕ ПІРБА БУЛО
ПРИНОСИТИ ПІХОРА НА ПОКАЗ!

„АБО ТОЙ ГОРЯЧИЙ ДЕНЬ
КОЛИ МИ РОБИЛИ КУПІЛЬ
НАШИМ ЖАБАМ
В БАСЕЙНІ?...“

„АБО ТІ НАПАДИ КОЖНОЇ НОЧІ -
НА ПЛАБОРОВУ КУХНЮ, ПЛАБІР
ЮНАЧОК, СЕСТРИЧОК, АДМІНІ-
СТРАЦІЮ...“

ДІЙСНО, ЦЕ СТОМНІ!

НЕ МОЖУ ДОЧЕКАТИСЯ
ДО 2-ГО ПІРЖНЯ
ПЛАБОРУ!!!

СЛОВОГРА

(Настільна гра для науки й розваги ч. 6)

Пояснення гри та точкування відповідей знайдеш у ЮНАКУ за листопад 1979, стор. 19. Точкування (снорочено): добра відповідь — 2 точки, недобра **мінус** 1 точка, грач не подає відповіді — zero (нуль) точок. Виграє той, хто має найбільше точок.

- БУБЛИК** А) рід цукерок (анг. jellybean), Б) малий, товстенький хлопчина, В) кругле печиво з діркою (анг. bagel), Г) комаха (анг. bumblebee).
- ВИТРИШКУВАТИЙ** А) розумово недорозвинений, Б) що має більмо (анг. cataract), В) вередливий (анг. finicky), Г) з випуклими очима.
- ВИТІВКА** А) вишиття на переді сорочки, Б) збиточний вчинок (анг. prank, caper), В) грубий шнурок, Г) кріс, рушниця.
- СТРОКАТИЙ** А) із узором у кратку (анг. checkered), Б) що має мішані кольори (анг. mottled, mottley), В) сивоволосий, Г) вкритий веснянками, ластовинням (анг. freckled).
- КАМИЛАВКА** А) покриття голови, Б) лавка з каменю, В) співуча пташка, Г) лавка, де в суді сидять підсудні (обвинувачені).
- ПРИСТАНЬ** А) місце, де стоїть авто, Б) перерва в праці машини або мотора, В) місце для кораблів, човнів, Г) зупинка поїзду.
- ГАВА** А) людина з широким ротом, Б) чорний птах (анг. crow), В) страхопуд, опудало (анг. scarecrow), Г) тропічна рослина.
- РЯСА** А) краплі води на траві, землі (анг. dew), Б) священича одежа, В) дрібні водяні рослини (анг. duck weed), Г) волосок на повіці ока (анг. eyelash).
- ПЕРИНА** А) довга старомодня спідниця, Б) ряд домів при вулиці, В) пухове укриття, Г) худоба, товар (анг. cattle).
- ЦУРАТИСЯ** А) загикуватися (анг. stutter), Б) відрікатися когось чи чогось, В) ходити пальцями ніг до есередини (анг. to walk pigtoed), Г) вживати вульгарної, грубої мови.
- КОБУРА** А) інша назва яструба, Б) довгий плащ з каптуром, В) футляр або футерал (анг. holster), Г) степове звірятко, гризун.

- БОРОВИК** А) рід гриба, Б) лісовий дух, В) лісоруб (анг. lumberjack), Г) лісовий доглядач, лісовий сторож.

А. В-к

„Плекайте мову...“

ЯК ПРАВИЛЬНО?

У попередній, першій статейці (“Юнак” за червень-липень 1981) ми говорили про те, як трудно людині, яка знає дві мови, не мішати їх у щоденному вжитку. Не-українська мова, що нею ми більше користуємося, втискається, часто й непомітно, у нашу українську, її засмічує та спотворює.

Свідомі українці на батьківщині пильно борються із змішуванням української і російської мов, з мовним “сұржи́ком”. Ми — українські пластуни у вільному світі повинні так же пильно і повсякденно боротися з подібним змішуванням мови нашого довкілля з українською. Розмовна мова “гев-на-пів” може видаватися дотепною, джерелом гумору, але насправді вона звичайно є вислідом недбалства та лінування заглянути в словник, чи запитатися когось, хто мову ліпше знає. Правда, не все можна знайти в словниках, не в кожній родині вони є (на жаль), як теж бувають слова й вислови, які й старшим тяжко задовільно на українську мову перекласти. Про них писатимемо пізніше. Нині подамо деякі неправильні звороти, “живцем” узяті з англійської мови та їхні правильні відповідники.

Пам'ятаймо: Кожна мова має особливі вислови, сполучення слів, фрази, яких ніяк не можна слово за словом перекладати на іншу мову, бо вийдуть нісенітниці й мовні покручі. Вистерігаймося їх та виправляймо їх у мові своїх друзів, рідних і знайомих.

Неправильно вжиті слова надруковані в лапках (“ ”), їхні правильні відповідники надруковані поруч великими літерами.

Як ти “любив” цей фільм? Як тобі цей фільм СПОДОБАВСЯ? Я не “люблю” цю книжку. Мені ця книжка не ПОДОБАЄТЬСЯ. (Це про поодинокую книжку, але слово люблю добре, коли говоримо загально: я люблю книжки,

вона любить борщ, він любить наукову фантастику). Я тебе завтра "закличу" (телефонічно). Я до тебе завтра ПОТЕЛЕФОНУЮ, я до тебе завтра ПОДЗВОНЮ.

Що "є зле" з тим авто? Що тому авто? БРАКУЄ? Що тут "є зле"? Що тут ТРАПИЛОСЯ?, що тут СТАЛОСЯ?

Це не "робить" сенсу! Це не МАЄ сенсу! Я є "гарячий" ("зимний"). МЕНІ ГАРЯЧЕ (ХОЛОДНО).

Ми вчора "пішли" до міста.*) Ми вчора ІЗДИЛИ до міста (якщо авто). Ми вчора ХОДИЛИ до міста (якщо ПІШКИ).

Йому треба дати за це "кредит". Йому треба дати за це ПРИЗНАННЯ.

Мені "зломилася" шнурівка. Мені УВІРВАЛАСЯ (або УРВАЛАСЯ) шнурівка.

ДО НАС ПИШУТЬ...

Ми одержали дуже гарного і прихильного листа від кореспондентки ансамблю бандуристів з Мелборну, Австралія. Радіємо дуже, що маємо таких прихильників і надіємося, що допис, який містимо в цьому числі, спопуляризує назву "Кольорит" і що справді приєднає ще більше прихильників і читачів "Юнака" в Австралії.

«Вельмишановна Редколегіє!
Дорогі Пластуні!

Передплачуємо, гитаємо зі задоволенням Ваш якісний журнал «Юнак». Просимо помістити на його сторінках залучений допис про Бандуристів «Кольорит» в Мелборні, а також знімки.

«Кольорит» це дуже працююча, гарна мистецька одиниця. Заслужує на підтримку, а також на те, щоб наші люди знали про її існування.

Думаємо, що в майбутньому «Кольорит» приєднає для «Юнака» кількох передплатників.

З найкращими побажаннями, пошаною і привітом!

Кореспондент — Оля Корицька»

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ...

У відгук на допис в «Юнаку» за червень-липень про журнали цікаві для старшого пластунства ми одержали листа від ст. пл. Дани Бойко з Торонта, якого містимо майже повністю.

«...Пишу до Вас у справі червеневого числа «Юнака», де поміщена стаття про часописи та журнали для членів УСП. Згадуєте там

«Пушка соди» ("кена соди"). БЛЯШАНКА ГАЗОВАНОЇ ВОДИ (сода — в українській мові це білий порошок; по англ. baking or washing soda).

Що ти "будеш мати"? (в ресторані). Що ти будеш ІСТИ чи ПИТИ? Він "мав" морозиво. Він ЇВ МОРОЗИВО.

Слово "в скобках". 1. (англ. in quotation marks). Слово В ЛАПКАХ. 2. (англ. in parentheses). Слово В ДУЖКАХ.

«Яке» твоє ім'я? ЯК ТИ ЗВЕШСЯ? ЯК ТИ НАЗИВАЄШСЯ? ЯК твоє ім'я? (чи: ЯК твоє ім'я та прізвище?). ЯК ТЕБЕ НА ім'я? ЯК ТЕБЕ на прізвище?

(Українська мова дуже багата на подібні звороти. Можна ще також сказати: Як тебе звуть?, Як тебе кличуть?).

Вілан

*) Речення: «Вони пішли до міста» означає, що вони ще не вернулися).

«Листок Зв'язку для членів УСП у ЗСА», та «Листок Зв'язку СУСТЕ».

Мене затурбувало, що в цій статті ані не згадано «Листка Зв'язку УСП в Канаді», ані газети студентів в Канаді п. н. «Студент». Про «Листок Зв'язку УСП» (якого я є редакторкою), вірю, що може не знали, бо він тільки півтора року існує (але все ж таки довше, як американський), але причина браку згадки про журнал «Студент» мені неясна. Цей журнал українського студентства в Канаді перше появився в 1968-му році. Від того часу він став популярним не тільки поміж українською студентською громадою в Канаді, але і поміж українською громадою в Північній Америці й Європі, як видно по передплатах.

Хоч редколегія «Студента» — це окреме тіло людей від управи Союзу, видавцем «Студента» все ж таки є Союз Українського Студентства Канади (СУСК).

Вважаю, що як Ви могли поінформувати пластову молодь про офіційні органи СУСТА та СУСТЕ, годі було б виключити «Студента».

Як член і управи СУСК-у і Крайової Булави УСП в Канаді (хоч пишу цього листа від себе, а не за ці проводи), прошу прийняти мої заваги. Надіюся, що у наступному числі «Юнака» появиться додаток до цієї статті.

Остаюся з глибокою пошаною,

ст. пл. Дана Бойко, ЛМ».

До свого листа подруга Дана Бойко залучила березневе число «Листка Зв'язку УСП в Канаді» та обіцяла прислати «Студента». На жаль, в міжчасі протяжений страйк пошти в

Канаді задержав другу посилку, тобто "Студента" і ми при підготовці цього числа на листопад далі не маємо матеріалів, щоб доповнити інформації про журнали для УСП. Хочемо однак звернути увагу подруги Бойко та всіх зацікавлених, що кожна редакція подає інформації про ті журнали, які їй надсилають. Якщо ніхто не прислав досі ані "Листка Зв'язку УСП в Канаді", ані "Студента" до редактора "Юна-

ка", тяжко сподіватися згадки про ці журнали чи рецензії на них. Ми містимо нотатки про ці видання, які до нас надходять. І такий є звичай в кожній редакції.

П. С. Одержавши спізнену інформацію про те, що "Студента" постійно одержує Пл. Видавництво в Торонто (осідок П. В-ва й Адміністрації) просимо вибачення за недогляд. Згадку про "Студента" помістимо в черговому числі.

СПОРТ

СПОРТОВІ ІГРИЩА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

Як щороку, так і цього при кінці червня відбулися на Оселі СУМА в Елленвілл, США, Спортові Ігрища української молоді, тим разом вже десяти з черги. У двох днях змагалось 260 юнаків і юначок із організацій, а це: Пласту, СУМА, УСВТ "Чорноморської Січі", УСО "Тризуб" і "Крилаті". Змагання проходили під гаслом: "За волю України" і були присвячені 70-річчю Спортового Товариства "Україна", що мало свій осідок у Львові.

Першуни Ігрищ одержали ряд трофеїв і нагород за свої успіхи. Найбільшу скільність пунктів у змаганнях одержали в легкоатлетичних змаганнях юначки СУМА (58 точок) і юнаки СУМА (108 точок). Трофеї найкращих змагунів Ігрищ добули у новацькій групі Богдан Гбур — "Чорноморська Січ", у юнацькій групі Северин Палидович мол. — "Крилаті". Слід відмітити, що у легкоатлетичній найбільше перших місць серед юначок добула пл. розв. Уляна Лисняк із Пластової Станиці в Нью-Йорку і пл. юн. Олена Цюлько із Пластової Станиці в Олбані.

Висліди Ігрищ

КОПАНИЙ М'ЯЧ

1. УСВТ "Ч. Січ", Ньюарк.
2. УСО "Тризуб", Філадельфія.

Юнаки

Спільні першуни: УСВТ "Ч. Січ" і СК СУМА "Крилаті", Йонкерс.

ВІДБИВАНКА

Жінки

1. Пласт, Пассейк.
2. УСВТ "Ч. Січ", Ньюарк.

Чоловіки

1. Пласт, Чорноморці.
2. УСВТ "Ч. Січ", Ньюарк.

Юначки

1. СК СУМА "Крилаті", Йонкерс.
2. СК СУМА, Нью-Йорк.

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

Юначки 11-14 років

Біг 60 метрів

1. Х. Глушко 9.1 ("Крилаті").
2. Л. Микитин 9.9 (СУМА, Н. Й.).
3. Л. Остап'як 10.2 (Пласт, Пассейк).

Скок у довжину (у футах)

1. Х. Глушко 12'3 1/2.
2. Л. Микитин 12'0.
3. Л. Лисняк (Пласт, Н. Й.) 11'5".

Скок у височину (у сантиметрах)

1. Г. Сонна (Пласт) 111 см.
2. Х. Глушко 111 см.
3. Л. Остап'як 106 см.

Стусан кулею (8 фунтів)

1. Л. Микитин 23'89".
2. Х. Глушко 19'22".
3. Л. Остап'як 19'0".

Юначки 15-18 років

Біг 100 метрів

1. У. Лисняк 15.05.
2. О. Цюлько (Пласт, Олбані) 15.10.
3. Д. Лещук (СПМ, Н. Й.) 15.50.

Гінці 4 x 100

1. "Крилаті" Йонкерс (молодші юначки) 69.2.

1. Пласт, Н. Й., 66.5.
2. СУМА, Гартфорд, 67.3.
3. СУМА, Ірвінгтон, 70.4.

400 метрів

1. У. Лисняк 77.
2. О. Цюлько 79.6.
3. Г. Лишин (СУМ, Картерет) 80.2.

Скок у височину (у сантиметрах)

1. О. Цюлько 117 см.
2. Дз. Кобаса (СУМ) 114 см.
3. У. Лисняк 107 см.

Скок у довжину (у футах)

1. У. Лисняк 12'6".
2. М. Колінська (СУМ, Гартфорд) 11'3".

3. Дз. Кобаса 11'2".

Стусан кулею (8 ф.)

1. Лисняк 28'10".
2. О. Калюк (СУМ, Гартфорд) 27'3/4
3. Д. Лещук 24'10".

Юнаки 11-14 років (біг 60 м)

1. М. Тарнавський (СУМ, Сиракюзи) 8.37.

2. М. Куртяник (СУМ, Сиракюзи) 8.68.

3. О. Башуцький (СУМ, Сиракюзи) 9.00.

Скок у височину

1. І. Маєвський (СУМ) 138 см.
2. О. Башуцький (СУМ) 130 см.
3. М. Тарнавський 130 см.

Скок у довжину

1. М. Тарнавський 14'10".
2. Б. Полянський ("Ч. Січ") 14'5".
3. М. Куртяник 14'1".

Стусан кулею

1. О. Башуцький (СУМ, Сиракюзи) 31'7".

2. І. Майовський (СУМ, Сиракюзи) 30'11".

3. М. Тарнавський 28'10".

Юнаки 15-18 років (біг 100 метрів)

1. С. Палидович (Пласт, Пассейк) 12.11.

2. С. Тимків (СУМ, Сиракюзи) 12.52.
3. Б. Куртяник 12.9.

400 метрів

1. С. Палидович 59.6.
2. Куртяник 60.9.
3. С. Тимків 61.1.

800 м.

1. С. Палидович 2.44.16.
2. С. Когут (СУМ, Сиракюзи) 2.45.5.
3. Б. Куртяник 3.13.7.

1500 м.

1. С. Когут 5.32.
2. Б. Куртяник 5.33.
3. В. Невжерницький ("Крилаті") 5.40.

Гінці 4 x 100

1. СУМ, Сиранюзи, 54.55.
 2. СУМ, Нью-Йорк, 54.56.
 3. СУМ, Йоннерс, 59.2.
- Скок у височінь
1. С. Тимків 168 см.
 2. С. Палидович 165 см.

3. І. Стоцко (СУМ) і Б. Куртанич 136 см.
- Скок у довжину
1. С. Палидович 17'10".
 2. С. Тимків 17'1".
 3. І. Стоцко 15'5".
- Стусан кулею
1. С. Палидович 36'2".

2. Б. Куртанич 36'1".
 3. Б. Іваськів (Пласт, Пассейн) 35'6".
- Мет диском
1. С. Когут 69'0".
 2. Т. Боднар (СУМ, Н. Й.) 55'10".
 3. С. Тимків 55'6".

за "Свободою"

Успіхи пластунів у 25-их плавацьких змаганнях УСЦАН-у

Як кожного року, так і цього, між 5 і 7-им вересня відбулися на "Союзівці" 25-ті плавацькі і 26-ті тенісові змагання Української Спортової Централі Америки й Канади. Між численними учасниками тенісових змагань були, як і в минулих роках, такі, які заступали добре ім'я Пласту, зокрема минулорічний переможець Ю. Хархаліс з Балтімору.

На жаль, багато членів Пласту виступали, як звичайно, в красках різних спортивних товариств, а не Пласту. Зате милою несподіванкою були 25-ті плавацькі змагання. У них, у всіх вікових групах, ми бачили тим разом пластунок і пластунів із різних пластових станиць США і їхня велика кількість та їхні успіхи в змаганнях допомогли, що збірна група Пласту здобула 192 пункти, тобто перше місце й часту УНСоюзу.

Хлопці 8-10 р.

25 м. довільним стилем: Роман Янубович (Пласт, Олбані), Андрій Журавель (Чорноморська Січ), Юрко Граб (КЛК).

50 м. довільним стилем: Юрко Граб (КЛК).

25 м. горілиць: Роман Янубович (Пласт, Олбані), Андрій Журавель (Ч. Січ).

25 м. грудним стилем: Роман Янубович (Пласт, Олбані), Юрко Граб (КЛК), Андрій Журавель (Ч. Січ).

Хлопці 11-12 років:

25 м. довільним стилем: Григорій Кушнір (Пласт, Джерзі Сіті), Іван Білон (КЛК), Орест Лебедович (Пласт, Нергонксон).

50 м. довільним стилем: Григорій Кушнір (Пласт, Дж. С.), Дем'ян Гондзій (Ч. Січ), Ярро Твардовський (Ч. Січ).

25 м. горілиць: Юрко Зінич (Пласт, Нью Гейвен), Іван Білон (КЛК), Орест Лебедович (Пласт, Нерг.).

25 м. грудним стилем, рекорд: Григорій Кушнір (Пласт, Дж. Сіті), Іван

Білон (КЛК), Орест Лебедович (Пласт, Нерг.).

4 x 25 гінці довільним, рекорд:

Пласт: Орест Лебедович, Петро Клим, Григорій Кушнір, Роман Янубович.

Хлопці 13-14 р.

50 м. довільним стилем: Микола Могучий (Пласт, Пассейн), Марко Янубович (Пласт, Олбані), Євген Сторожинський (Пласт, Клівленд).

100 м. довільним стилем: Микола Могучий (Пласт, Пассейн).

50 м. горілиць: Іван Шматолоха (Пласт, Нью-Йорк), Євген Сторожинський (Пласт, Клівленд), Роман Ратич (Пласт, Нью Брансвік).

50 м. грудним стилем: Марко Янубович (Пласт, Олбані), Микола Могучий (Пласт, Пассейн), Іван Шматолоха (Пласт, Нью-Йорк).

100 м. змішаним стилем: Марко Янубович (Пласт, Олбані), Євген Сторожинський (Пласт, Клівленд).

4 x 50 м. гінці довільним стилем: Пласт: Євген Сторожинський, Марко

Янубович, Микола Могучий, Іван Шматолоха.

Юнаки 15 років і старші

50 м. довільним стилем, рекорд: Марко Слиж (Ч. Січ), Ігор Пономаренко (Ч. Січ), Марко Сторожинський (Пласт, Клівл.).

100 м. довільним стилем, рекорд: Марко Слиж (Ч. Січ), Ігор Пономаренко (Ч. Січ), Григорій Маїк (Ч. Січ).

50 м. горілиць: Віктор Наздоба (Ч. Січ), Григорій Маїк (Ч. Січ).

50 м. грудним стилем: Маркіян Новалюк (Ч. Січ), Ігор Пономаренко (Ч. Січ), метелик: Маркіян Новалюк (Ч. Січ), Віктор Наздоба (Ч. Січ).

100 м. змішаним стилем, рекорд: Марко Слиж (Ч. Січ), Маркіян Новалюк (Ч. Січ), Віктор Наздоба (Ч. Січ).

4 x 50 м. гінці змішаним стилем, рекорд: Чорноморська Січ: Марко Слиж, Ігор Пономаренко, Віктор Наздоба, Маркіян Новалюк.

Дівчата 8-10 років

25 м. довільним стилем: Маруся Кушнір (Пласт, Дж. Сіті), Ліда Горинська (Пласт, Дітройт), Галя Ратич (Пласт, Нью Брансвік).

Щорічні плавацькі змагання УСЦАН-у на "Союзівці".

Радіємо щиро з нашими пластовими плавачами й гратуємо їм за перше місце. Ось поодинокі висліди цих змагань:

Зправа Оленна Цюлко — першун у спону на довжину та Уля Лисняк — всесторонній першун легкоатлетичних змагань.

50 м. довільним стилем: Маруся Кушнір (Пласт, Дж. С.), Ліля Городиська (Пласт, Дітройт), Ліса Шмотолоха (Пласт, Нью-Йорк).

25 м. горілиць: Ліса Шмотолоха (Пласт, Нью-Йорк).

25 м. грудним стилем: Маруся Кушнір (Пласт, Дж. С.), Галя Ратич (Пласт, Нью Бранзвік), Ліса Шмотолоха (Пласт, Нью-Йорк).

4 x 25 м. гінці довільним стилем: Пласт, рекорд: Ліса Шмотолоха, Галя

Ратич, Ліля Городиська, Маруся Кушнір.

11-12 років

25 м. довільним стилем: Натріна Гронь (Пласт, Гартфорд), Наталка Дармограй (Пласт, Пассейн), Соня Могуца (Пласт, Пассейн).

50 м. довільним стилем: Натріна Гронь (Пласт, Гартфорд), Соня Могуца (Пласт, Пассейн), Христя Ратич (Пласт, Нью Бранзвік).

25 м. горілиць: Наталка Дармограй (Пласт, Пассейн), Мая Гаюн (Ч. Січ).

25 м. грудним стилем: Натріна Гронь (Пласт, Гартфорд), Христя Ратич (Пласт, Нью Бранзвік).

13-14 років

50 м. довільним стилем, рекорд: Рома Кушнір (Пласт, Нью-Йорк), Тамара Могуца (Пласт, Пассейн), Каріна Романелі (Союзівна).

50 м. горілиць: Рома Кушнір (Пласт, Нью-Йорк).

50 м. грудним стилем, рекорд: Рома Кушнір (Пласт, Нью-Йорк).

4 x 25 м. гінці довільним стилем: Пласт: Тамара Могуца, Рома Кушнір, Надя Ратич, Христя Ратич.

15 р. і старші

50 м. довільним стилем: Анна Білон (КЛК), Галя Нлим (Ч. Січ).

100 м. довільним стилем, рекорд: Аліна Каздоба (Ч. Січ).

50 м. горілиць: Аліна Каздоба (Ч. Січ).

50 м. грудним стилем: Катя Білон (КЛК), Аня Білон (КЛК).

100 м. змінним стилем, рекорд: Катя Білон (КЛК).

4 x 25 м. гінці змінним стилем, рекорд: КЛК — Катя Білон, Наталя Білон, Рома Кушнір (Пласт, Нью-Йорк).

ХРОНІКА

Фестиваль Молоді для відзначення 60-річчя літературної праці

Романа Завадовича

В березні цього року в Чикаго відбувся конкурс молоді для відзначення творчості дитячого письменника проф. Романа Завадовича в 60-річчя його літературної праці.

Уся українська молодь Чикаго мала нагоду брати участь у цьому конкурсі. Діти могли розназувати вірші Романа Завадовича, співати, танцювати, грати в п'єси, приготувати радіопрограму, перекласти твір на англійську мову, ілюструвати твір — але все це мусіло бути зроблене з творів Романа Завадовича.

Я не сподівалася, що так багато дітей зголосить свою участь у конкурсі. Останні два тижні перед конкурсом діти ні про що не говорили тільки про цей виступ. І в суботу, 21-го березня, в залі школи св. Миколая зібралося понад 300 дітей. Були тут діти з шкіл українознавства св. Володимира, Рідної Школи, св. Андрія, св. Йосифа, школи українознавства СУМ в Палатайн і щоденної української школи св. Миколая, Пласту, ОДУМ-у, СУМ-у, дитячий хор "Молода Думна", танцювальна група при парафії св. Володимира й Ольги, танцювальні групи

Члени Видав. Комітету — сидять зліва Оксана Роздольська, Роман Заяць, Ювілат Роман Завадович, Галина Грушецька; стоять зліва: Ігор Прийма, Роман Завадович (мол.), Дмитро Грушецький.

Ювілят — Роман Завадович і Галина Грушецька під час конкурсу на Фестивалі Молоді. Біля них стоїть внучка Ювілята 3-річна Руслана Завадович.

СУМ ім. Павлушкова і діти зі "Садочка Казок" 29-го відділу СУА. Після привітання пані Галини Грушецької — голови комітету цих святкувань і короткого слова самого Ювілята Романа Завадовича, молодь приступила до змагу. Були дуже добрі виступи, були слабші, виступали маленькі діти й дорослі, були смішні точки й поважні. Тяжко було рішити, хто найкращий. Усі діти уважно слухали й дивилися на працю інших і не могли дочекатися вислідів. Думаю, що всі діти заслужили нагороду за всю цю працю. Я вірю, що діти не брали участь у цьому конкурсі, щоб дістати нагороду, а тому, що це був перший раз в Чикаго, коли молодь не тільки робила щось

приємне для себе, а також для громади і для заслуженого письменника. Для мене вся ця імпреза була одушевлююча тим, що одна така подія могла поєднати так багато дітей. Вкінці оголосили переможців. Їх було досить багато. Пам'ятні грамоти за участь у Фестивалі Молоді отримали всі виконавці, а гроші були передані школам і організаціям, яких діти були учасниками змагу. Пласт отримав дві перші нагороди: за сценку "Чорний Долько", в якій виступали юначки Орина Грушецька, Роксана Маркевич, Таня Пілецька, Клявдія Ванджура, Дарця Зеленко, Реня Ганас і Таня Ременюк та за переклад твору "Нарпатський Чарівник" на англійську мову юначки Світлани Кочман.

В неділю, 22-го березня відбувся бенкет у залі парафії св. Володимира й Ольги. Прийшло багато гостей, щоб вшанувати Романа Завадовича. Програмою керували Галина Грушецька, голова Видавничого Комітету творів Романа Завадовича, і Дмитро Грушецький, член Комітету.

Під час бенкету відбулася мистецька програма й гості мали нагоду побачити виступи, які здобули перші місця на конкурсі. Також тут на бенкеті місцевий мистець Олександра Кочман подарувала нашому письменникові керамічну скульптуру — дерево плодів, на якому були різні символічні постаті з творів Романа Завадовича.

На мою думку, велике признание заслужив комітет для влаштування цього конкурсу й бенкету, а особливо пані Галина Грушецька і пан Роман Заяць (пластун сеніор), які вклали дуже багато часу, щоб організувати так багато дітей для такої шляхетної мети. Напевно усім дітям залишиться ця подія приємною згадкою на ціле їхнє життя.

пл. розв. Світлана Кочман

КРАЙОВИЙ ТАБІР УЧАСНИЦЬ У КАНАДІ 1981 р.

В суботу, 19-го липня, після двох днів їзди поїздом, ми приїхали до Вінніпегу. Там ми зустріли учасників з Едмонтону, Оттави, Монреалу й Вінніпегу. Разом з проводом нас було понад 90 осіб. Станція Вінніпегу гостила нас переносною і підготувала нас на 4 години їзди автобусом до Прогулянного Гірського Народного Парку (Riding Mountain National Park). До парку ми приїхали по обіді, і там розбили шатра та відкрили наш табір — "Золоту Шпилью". Нашою коменданткою була ст. пл. Христя Новельська.

Недалеко від нас був хлоп'ячий табір "Роверами за слідами" під проводом ст. пл. Марна Горбача. Ми були щасливі, що мали свого лікаря д-ра М. Зазулю.

Мета нашого табору була — відвідати українські села на роверах. Ми мали три одно-денні прогулянки, щоб

призвичаїтися до доріг в околиці. Одного дня ми відвідали старий індіанський цвинтар, другого дня — містечко Васагамінг, а третього дня були в заповіднику, в якому ходять буйволи.

Під час цих перших днів наш табір відвідали голова КПС пл. сен. Дарія Даревич й вона перебула з нами пару днів.

Нарешті ми були готові на нашу 3-денну прогулянку. Першого дня ми

поїхали в село Ольга й побачили могилу, де поховані піонерські діти, які загинули першої весни за перебування в Канаді. У цьому селі ми побували також на концерті, заспівали де-що для поселенців і брали участь у забаві. Першу ніч ми переспали в селі Город у залі Народного Дому, а після цього заспівали усім присутнім пару пісень. Другої ночі ми ночували в церковній залі в Сенді Лейн, а третього дня повернулися до табору.

В останніх днях ми складали іспити вмілостей, а при нінці відвідали Канадсько-Український Фестиваль у Давфіні (Dauphin Festival).

У цьому таборі я зустріла багато учасниць з цілої Канади. Ми тепер почали листуватися. Не диво, що коли прийшов час прощатися, дівчата проливали багато сліз і не могли розлучитися. І тому я маю приємні спо-мини з крайових таборів 1981 року.

Пл. учасн. Аля Гордієнко

СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА"

які плинули до 15 вересня 1981 р.

США:

Гуртон "Соловейки" з 38 Куреня ім. Марусі Тарасенко, в Пассейку, Н. Дж. \$25.00

25 Курінь УСП "Чорноморці" (дивись окреме повідомлення) 50.00

Замість квітів на могили (дивись посмертні згадки) 445.00

Разом: 520.00

Датки на збірний пресовий фонд платсвих журналів (дивись посмертні згадки) 675.00

Усі разом: \$1,195.00

НА ДАРУНКОВІ ПЕРЕДПЛАТИ ДЛЯ НЕЗАМОЖНОЇ МОЛОДІ ЗАГРАНИЦЕЮ

складаю 100 дол. у подяці Всевишньому за щасливе народження 19. 8. 1981 року у Бабілоні, НЙ, внука ОЛЕКСАНДРА ВОЛОДИМИРА ЦЕНКА.

Дідусь пл. сен. Минола Ценно

НА ДАРУНКОВІ ПЕРЕДПЛАТИ "ЮНАКА"

1. Замість квітів на могилу сл. п. пл. сен. Ярослава КУЛЬЧИЦЬКОГО 15 дол. на передплату для незаможного юнака/чки;

2. Замість квітів, у світлу пам'ять недавно померлого п. Юрія ГАНАСА, батька наших друзів Христі і Степана Шмотолохів, 15 дол. на передплату для незаможного юнака/чки;

3. Замість квітів на свіжну могилу нашого приятеля сл. п. пл. сен. Теодора ЛЮДНЕВИЧА на дарункову передплату для незаможного юнака/чки 15 дол. складають

пл. сен. Дзвінна і Іван Бринович

СПИСОК ДАРУНКОВИХ ПЕРЕДПЛАТ "ЮНАКА", які вплинули до 24 вересня 1981 р.

1) М. Барановська, Торонто, Канада, \$10.00 на дарункову передплату.

2) М. і О. Коропецькі, Вашингтон, США — 2 дарункові передплати для Південної Америки.

3) Пл. сен. Дзвінна і Іван Бриновичі — 3 дарункові передплати.

4) Пл. сен. Микола Ценко — \$100.00 на дарункові передплати.

Разом: 12 дарункових передплат.

Усім жертводавцям щире спасибі!

З нагоди 32-ої Великої Ради, яка відбулася на пластовій оселі "Бобрівна" 26-28 червня 1981 р., 25-ий курінь УСП "Чорноморці" пересилає суму \$50.00 на пресовий Фонд пластового журналу "Юнак".

Рівночасно курінь складає щирю подяку Проводові оселі "Бобрівна" за дозвіл вживати оселю на Раду вне третій рік підряд.

СКОБ! Доброго вітру! ст. пл. Віктор Лапичан

курінний скарбник

Українська Кредитова Кооператива "САМОПОМІЧ"

у Філядельфії
4814 N. Broad Street
Philadelphia, PA 19141
Phone: GL5-8770

Приймає ощадності, дає позички

Урядові години:

Понеділок закрито	четвер 9 - 12
Вівторок 9 - 12	п'ятниця 3 - 8
Середа 3 - 8	субота 9 - 12

Замість квітів на свіжу могилу

св. п.

пл. сен. довір'я д-ра МИКОЛИ КУЗЬМОВИЧА

склали на пресовий фонд "Юнака" 25 дол.

д-р Олег і ред. Людмила Волянські

Замість квітів на могилу

св. п.

пл. сен. д-ра МИКОЛИ КУЗЬМОВИЧА

склали на пресовий фонд "Юнака":

по \$25.00: Ярослав і Віра Левицькі, Аня і Юрко Павлічки, Ірина і Роман Павлічки, д-р Олег і ред. Людмила Волянські;

\$10.00: пл. вірл. Адріана Мельничин,

\$60.00: Вашингтонська Плавня Куреня "Ті, що греблі рвуть"

\$20.00: Фінансова Комісія СФУЖО

Разом листа ч. 3 — \$ 165.00

Дотепер зібрано — 2,285.00

Разом зібрано — 2,450.00

Замість квітів на могилу

св. п.

д-ра МИКОЛИ КУЗЬМОВИЧА

Чоловіка нашої Подруги Ольги,

Вашингтонська Плавня Куреня "Ті, що греблі рвуть" складає датов \$60.00 на пресовий фонд "Юнака".

Членки Плавні: **М. Базарно, А. Гаврилюк, Х. Ніналь,**

О. Нозан, О. Лев, У. Сось, І. Ставнича.

Замість квітів на могилу

св. п.

д-ра МИКОЛИ КУЗЬМОВИЧА

Фінансова Комісія СФУЖО жертвує 20 дол. на пресовий фонд "Юнака", а Дружині Покійного — Вельмишановній Пані Ользі, Дітям і Родині висловлюємо щиросердечні співчуття.

за Фінансову Комісію СФУЖО

Марія Харина — голова.

Замість квітів на могили

св. п.

О. ЛЮТОСЛАВА і ДОБРОДІЙКИ МАРІЇ КУСНИХ,

Батьків нашої подруги Ірини Вжесневської, складаємо на пресовий фонд "Юнака":

по \$25.00: Любомир Романків, Слава і Ярослав Рублі,

по \$20.00: Ярослав і Марія Винницькі, Оля і Ярослав Дужі, Стефа і Ігор Королі, Христия і Юрій Ференцевичі.

Разом: \$135.00.

Одинадцять років тому, 16-го жовтня 1970 р. відійшов на Вічну Ватру

св. п.

пл. сен. РОМАН САСВИЧ

пластове псевдо "Сойка", довголітній виховник пластового новацтва, вчитель школи українознавства в Чікаго, прихильник пластової преси, впродовж усього свого життя — Пластун.

Вшановуючи його пам'ять у цю річницю складаємо **100 дол.** на пресовий фонд "Юнака" і **100 дол.** на пресовий фонд "Готуйсь".

Юрій і Олег Сасвичі, Ліда Сасвич-Риндин,
Вашінгтон і Чікаго.

Замість квітів на свіжу могилу

сл. п. ЄЛИСАВЕТИ ПОРИТКО

щирої приятельки Пласту, а особливо куреня УСП-ів "Чорноморці"

Мами сл. пл. Богдана Поритка, ЧМ

на пресовий фонд "Юнака" склали 50 дол.

ст. пл. Христия і ст. пл. Стефанія Павлишин
Міннеаполіс

В пам'ять моїх Найдорожчих Мужа

пл. сен. ВОЛОДИМИРА

і Сина

бл. п.

РОМАНА БАКАЛЬЦІВ

на пресфонд "Юнака" пересилаю 100 дол.

пл. сен. Марія Баналець

Замість квітів на свіжу могилу

св. п.

пл. сен. ТЕОДОРА ЛЮДКЕВИЧА,

члена 3-го Куреня УПС "Лісові Чорти"

склала 20 дол. на пресфонд "Юнака"

Христия Леонард

Замість квітів на свіжу могилу Орликівця

св. п.

пл. сен. довір'я ЯРОСЛАВА КУЛЬЧИЦЬКОГО

склали датки на пластові видання: Н. Б. Ващинські, Л. Ганкевич, д-р Городиловський, д-р З. Н. Гури, д-р І. З. Дачишин, мгр. Р. Р. Дмитерки, М. Б. Дяків, Р. Г. Заяць, В. Іваницька, д-р Ю. Т. Кузич, Н. Н. Кузичі, А. Ліськевич, У. Ліськевич, д-р Г. Лозинський, В. Литвин, мгр. Х. Луцик, І. Матвишин, д-р Мула, І. Олексин, А. Помірко, д-р О. Б. Попель, д-р А. Л. Пундій, д-р І. Л. Самбірські, М. Семянчук, Р. М. Смик, Л. Ткачук, д-р Б. О. Ткачуки, д-р В. О. Фединаки, В. М. Юркевичі, І. О. Яцкови.

Разом зібрано на цю листу: **\$450.00**

Софія Кульчицька 25.00

Датки проголошені в "Юнаку" ч. 5. **240.00**

Разом зібрано датків на суму: **\$715.00**

ст. пл. Віктор Лаличан курінний скарбник

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСУНИ І ПЛАСТУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922-1402

Пластун Ти, юнак?

ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!

Шадити щоденно учись!

Як будеш студент,
Той доляр, той цент
Тобі допоможе колись
Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ
ПЛАТИМО 6%
- ЦЕРТИФІКАТИ ЗАРОБЛЯТЬ
ВІД 6 1/2 до 9%

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ

власниками якої є

ІРИНА і РОМАН ВЖЕСНЕВСЬКІ

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto 2-B, Ontario
Tel.: EM 8-4235

Праця і ощадність забезпечать

Вашу майбутність!

Пластунки і Пластунки,
учні свято-миколаївських шкіл,
складайте свої ощадності у

СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКІЙ КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ.

Спілка приміщується в будинку
Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по полудні.

4 Bellwoods Ave., Tel.: 366-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

„ПОСТІПІК ЗВ'ЯЗКОВОГО“

можна набути

- в Канаді: у Адміністрації
„Юнака“:

„Yunak“ — Magazine,
2150 Bloor St. W.

Toronto, Ont. M6S 4V7 Canada

ЦІНА — \$9.00

**Друкарня
КИЇВ**

виконує
всі
друкарські
роботи.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні запрошення
- фірмові друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 537-5572

2466 DUNDAS St. West, TORONTO, ONT. M6P 1W9

Хто з Вас подорожує

- літаком • кораблем • поїздом • автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати
безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюроі

МАРКІЯНА КОГУТА

і

ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

YUNAK Magazine

2150 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 4V7, Canada

RETURN POSTAGE GUARANTEED

Ціна: \$1.50

СИНИЦЯ

СОЛОВЕЙ

ЛАСТІВКА

ПІДСНІЖНИК

БАРВІНОК

ФІЯЛКА

БДЖОЛА

“... виховання — це надавання думкам і почуванням якогось напрямку”, — каже Олександр Тисовський-Дрот. Пластова преса саме й сприяє виконанню цього завдання.

БОРСУК

ЇЖАК

Читайте ж і **СВОЄЧАСНО** передплачуйте свої журнали!

КАЖАН

БОБЕР

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і новин та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й загалу української молоді;

САЙТАК

ЛИС

КРАМНИЦЯ
ПЛАСТОВОГО ПОСТАЧАННЯ ПЛ. СТАНИЦІ ТОРОНТО

Має на складі

ОДНОСТРОЇ ДЛЯ ЧЛЕНІВ УСІХ ПЛАСТОВИХ УЛАДІВ
ХУСТКИ, ПОЯСИ, ВСІ ВІДЗНАКИ ПЛ. ПРОБ,
ЛЕЛІЙКИ, СВИСТКИ, КОМПАСИ, БЕРЕТКИ,
ПЛ. ПІДРУЧНИКИ

2199 Bloor St. West

Пл.станіцям при замовленні відзнак на суму
понад \$25. — даємо 10% знижку.

Нове на полицях: гаптовані відзнаки вмілостей для УПН
відзнаки: подані на обкладинці, ціна по \$2.50, інші — \$3.00.

РИСЬ

ЗАЄЦЬ

ВЕДМІДЬ

ВОВК

КОБРА

ОРЕЛ

СОКІЛ

ГОТУР

ОЛЕНЬ